

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.12.10.
COM(2010) 738 végleges

2010/0354 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az 1234/2007/EK rendeletnek a forgalmazási előírások tekintetében történő
módosításáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A minőségpolitikai csomagot alkotó javaslatok célja a mezőgazdasági termékek minőségével foglalkozó átfogó szakpolitika kialakítása, amely biztosítja, hogy a mezőgazdasági termékek előállítói a fogyasztókat hatékonyan tájékoztathassák a mezőgazdasági termékek minőségéről, jellemzőiről és sajátosságairól, fogyasztók hozzájussanak a szükséges információkhoz. A minőségpolitikai csomag az alábbi részekből áll:

- a mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat [COM(2010) XXXX];
- az 1234/2007/EK rendeletnek a mezőgazdasági termékekre vonatkozó forgalmazási előírások tekintetében történő módosítására irányuló javaslat COM(2010) XXXX];
- a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek tanúsítási rendszereinek kidolgozásával és működtetésével kapcsolatos bevált gyakorlatokra vonatkozó európai uniós iránymutatások [C(2010) XXXX]; és
- az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott termékeket összetevőként tartalmazó élelmiszerek címkézésére vonatkozó iránymutatások [C(2010) XXXX].

1.1. A javaslat okai és céljai

A szakpolitikai reformok, a globalizáció, a kiskereskedelmi szektor tárgyalási pozíciójának fokozódó koncentrációja és a gazdasági helyzet következtében a mezőgazdasági termékek termelőinek és előállítóinak a verseny terén folyamatosan növekvő nyomással kell szembenéznük. Ugyanakkor a fogyasztók részéről egyre nagyobb igény mutatkozik a hagyományos módszerekkel előállított autentikus termékek iránt. Ezen igény kielégítése szempontjából az Európai Unió mezőgazdasági termelésének minősége és változatossága komoly erősség, amely versenyelőnyt biztosít az Európai Unió termelői számára.

Ahhoz azonban, hogy a fogyasztók és a vásárlók megfelelő tájékoztatáshoz jussanak a mezőgazdasági termékek jellemzőiről és termelési sajátosságairól, gondoskodni kell arról, hogy a termékek címkéjén pontos és megbízható információk szerepeljenek. A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos európai uniós politikának központi eleme, hogy a termelők rendelkezzenek olyan eszközökkel, amelyek segítségével a vásárlókat és a fogyasztókat tájékoztatni tudják termékeik jellemzőiről és termelési sajátosságairól, továbbá amelyek megvédik őket a tisztességtelen gyakorlatokkal szemben.

Ezen eszközök többsége már létezik európai uniós szinten. Azonban az elemzések és az érdekeltekkel folytatott egyeztetések során kiderült, hogy ezek tovább javíthatók, egyszerűsíthetők és még következetesebbé tehetők. A minőségpolitikai csomag célja az uniós minőségpolitikai jogszabályok hatékonyabbá tétele, valamint a nemzeti és magán tanúsítási rendszerek működésének javítása, hogy ily módon azok

egyszerűbbé, átláthatóbbá, könnyebben értelmezhetővé váljanak, jobban igazodjanak az innovációhoz, és kevesebb teherrel járjanak a termelők és a hatóságok számára.

1.2. Háttér-információk

A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos uniós szakpolitikát az 1990-es évektől kezdődően főként három uniós rendszerrel: az oltalom alatt álló eredetmegjelölések, az oltalom alatt álló földrajzi jelzések és a hagyományos különleges termékek rendszerével azonosítják. Az uniós forgalmazási előírások emellett olyan jogszabályi keretet alkotnak, amely a közös agrárpolitika létrejötte óta biztosítja a tisztességes versenyt és a belső piac zavartalan működését. Ezen uniós előírásokhoz és rendszerekhez az elmúlt évtizedben egyre több, a magánszektorban létrehozott tanúsítási rendszer is csatlakozott, amelyek célja, hogy tanúsított minőségbiztosítási rendszerek révén garantálják a fogyasztók számára bizonyos érték-növelő tulajdonságok és sajátosságok meglétét, valamint bizonyos alapvető követelmények teljesülését.

2006-ban az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések rendszerének átdolgozása keretében a Bizottság elkötelezte magát a rendelet működésének és további fejlesztésének jövőbeni politikai felülvizsgálata mellett¹.

2007-ben „Élelmiszerminőség-tanúsítás – Értéket rendelni a mezőgazdasági termeléshez” címmel nagyszabású konferenciára került sor, amelyen a minőségbiztosítási rendszerek valamennyi típusa napirendre került. A konferencia nyomán 2008-ban elkészült a mezőgazdasági termékek minőségéről szóló zöld könyv², amelyhez az érdekeltektől több mint 560 részletes észrevétel érkezett, és amely alapot szolgáltatott a mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló, 2009-es közleményhez³. A közlemény az alábbi stratégiai iránymutatásokat vázolta fel:

- a termelők, a vevők és a fogyasztók között a mezőgazdasági termékek tulajdonságaival kapcsolatos információátadás javítása,
- a mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos európai uniós szakpolitikai eszközök közötti összhang növelése, valamint
- az egyszerűsítés révén a különböző rendszerek és a címkéken szereplő kifejezések értelmezésének megkönnyítése a termelők, az élelmiszer-előállítók és a fogyasztók számára.

1.3. Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

Az európai uniós jogszabályok oltalmat biztosítanak a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelölései és földrajzi jelzései számára. 1992-ben egységes szabályozási rendszer jött létre az Európai Unióban az olyan értékes termékelnevezések bejegyzése céljából, amelyek elismert szakértelemmel rendelkező

¹ Kiegészítés a Tanács (mezőgazdaság és halászat) 2006. március 20-án Brüsszelben tartott 2720. üléséről készült jegyzőkönyv tervezetéhez (7702/06 ADD1).

² COM(2008) 641, 2008.10.15.

³ COM(2009) 234, 2009.5.28.

termelők által, egy meghatározott termékleírásnak megfelelően és egy adott földrajzi területen előállított mezőgazdasági termékeket és élelmiszereket jelölnék⁴.

Szintén 1992-ben került bevezetésre a hagyományos különleges termékek rendszere olyan elnevezések számára, amelyek – hagyományos nyersanyagok felhasználásának vagy hagyományos termelési eljárásoknak köszönhetően – hagyományos jelleggel rendelkeznek⁵.

A forgalmazási előírásokról tanácsi és bizottsági rendeletek és irányelvek formájában főként ágazati alapon létrejött, széles körű jogszabályi háttér rendelkezik.

Léteznek továbbá a forgalmazási előírások keretében szabályozott, a minőségre utaló választható kifejezések, amelyek használata révén biztosítható, hogy az egyes termékek értéknövelő jellemzőire, illetve a termelési vagy feldolgozási módszereknek köszönhető jellemzőkre utaló kifejezésekkel a piaci forgalomban senki ne élhessen vissza, és a fogyasztók a termék különböző tulajdonságainak mérlegelésekor azokban megbízhassanak.

1.4. Összhang egyéb szakpolitikákkal

A mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitika a közös agrárpolitikába illeszkedik. A 2013-ban kezdődő időszak közös agrárpolitikájáról szóló, nemrégiben közzétett bizottsági közleményben⁶ felvázolt fő kihívások között szerepel a vidéki térségek mezőgazdasági tevékenységét jellemző sokszínűség megőrzése és a versenyképesség növelése, amely célok megvalósításához a mezőgazdasági termékek minőségével kapcsolatos szakpolitika hozzá fog járulni. E szakpolitika az „Európa 2020” című bizottsági közleményben⁷ meghatározott európai uniós prioritásokkal is összhangban áll, különösen ami a gazdaság versenyképességének fokozására irányuló célokat illeti, hiszen a minőségpolitika az uniós mezőgazdaság versenyképességének biztosításában kiemelt szerepet játszik.

E javaslat kapcsolódik a fogyasztók védelmével és tájékoztatásával, valamint az egységes piaccal és a versenyképességgel kapcsolatos politikákhoz, csakúgy, mint a külkereskedelmi politikához, és összhangban áll velük.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEK FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

2.1. Konzultációk

Az érdekeltekkel széles körű konzultáció folyt, főként a mezőgazdasági termelés minőségével foglalkozó tanácsadó csoport, illetve a zöld könyvhöz kapcsolódó

⁴ A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 93., 2006.3.31., 12. o.), amely hatályon kívül helyezte és felváltotta a 2081/92/EGK rendeletet. A borágazatra, valamint a szeszes italokra és az ízesített borokra vonatkozóan szintén léteznek földrajzi jelzésekről rendelkező rendszerek.

⁵ A hagyományos különleges terméknek minősülő mezőgazdasági termékekről és élelmiszerekről szóló, 2006. március 20-i 509/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 93., 2006.3.31., 1–11. o.).

⁶ COM(2010) 672 végleges, 2010.11.18.

⁷ COM(2010) 2020, 2010.3.3.

konzultáció⁸ keretében, amely a cseh elnökség által 2009 márciusában megrendezett konferenciával zárult. A közleménnyel kapcsolatos következtetéseit a Miniszterek Tanácsa 2009 júniusi ülésén fogadta el⁹. Az Európai Parlament „A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitika: követendő stratégia” címmel 2010 márciusában fogadott el állásfoglalást¹⁰. A témáról az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010 januárjában¹¹, a Régiók Bizottsága pedig 2010 februárjában¹² nyilvánított véleményt.

2.2. A konzultációk főbb eredményei

Általánosságban elmondható, hogy a 2009-es közleményben felvázolt iránymutatásokat az érintettek széles köre örömmel fogadta. Az elhangzott vélemények közül a következőket emelhetjük ki:

- Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések esetében az érintettek elleneztek a rendszernek a kétféle eszköz (az oltalom alatt álló földrajzi jelzés és az oltalom alatt álló eredetmegjelölés) összevonása révén való egyszerűsítését. A meglévő rendszerek (a borok, a szeszes italok és az ízesített borok, valamint a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek rendszere) összevonását a bor- és a szeszesital-ágazatban működő érintettek kivételével a legtöbb érdekelt pozitívan értékelte. A Bizottságot arra biztatták, hogy a rendszereket tegye még átláthatóbbá és egyszerűbbé, eljárásaikat pedig gördülékenyebbé, továbbá, hogy törekedjen az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nemzetközi szintű elismerésének növelésére.
- A hagyományos különleges termékek vonatkozásában az érintettek csaknem egyhangúan támogatták a HKT-rendszer fenntartását, hangsúlyozva, hogy e rendszer komoly lehetőségeket rejt, és nagy jelentőséggel bír az olyan hagyományos termékek előállítói számára, amelyek a földrajzi árujelzők rendszerében nem kaphatnak oltalmat. Néhány érdekelt kérte a rendszer egyszerűbbé és gördülékenyebbé tételét, az előbbit elsősorban annak révén, hogy a jövőben csak kizárólagos használatra fenntartott elnevezéseket lehessen bejegyezni. Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel és oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott termékek előállítóit képviselő érdekeltek felvetették, hogy a hagyományos különleges termékek rendszere lehetőséget biztosíthatna az olyan termékek népszerűsítésére, amelyeket egy adott termék összetevőként tartalmaz.
- Általánosságban elmondható, hogy az érintettek örömmel fogadták a forgalmazási előírások egyszerűsítését, a termelés helyére utaló címkék használatának kiterjesztését és a minőségre utaló választható kifejezések továbbiakkal való bővítését.

⁸ 2008. október 15–december 31.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>.

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=HU&ring=A7-2010-0029>.

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCOpinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=HU.

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/COROpinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=HU.

- Felmerült az is, hogy megoldást kell találni a kisebb méretű vállalkozások nehézségeire, hiszen számukra az uniós eredetmegjelölések, földrajzi jelzések és hagyományos különleges termékek rendszere túlságosan nagy terhet jelent.

2.3. Hatásvizsgálat

A 2009-es közlemény és az arra érkezett válaszok nyomán két hatásvizsgálat készült a közleményben felvázolt lehetőségek feltérképezése céljából. A hatásvizsgálatok tárgya az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, valamint a hagyományos különleges termékek rendszere volt.

A **földrajzi jelzések** vonatkozásában az elemzések alapján megerősítést nyert, hogy a földrajzi jelzések uniós szintű rendszerének fenntartását az érdekeltek széles körben indokoltnak tartják, és az európai uniós rendszer helyett semmilyen egyéb alternatíva sem talált támogatásra (például az ágazatonkénti ön- vagy társszabályozás, az európai uniós szintű fellépés elmaradása, a nemzetközi Lisszaboni Megállapodás¹³ révén biztosított oltalom, a rendszernek a földrajzi jelzésekre vonatkozó nemzeti szintű értesítési rendszerrel való felváltása vagy az együttes közösségi védjegy keretében biztosított oltalom), mivel ezek eredményessége és hatékonysága alacsony. A hatásvizsgálat során megállapították, hogy amennyiben a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek rendszere összevonásra kerülne az alkoholtartalmú italok ágazatában működő rendszerekkel, megőrizve az egyes rendszerek sajátosságait, azzal a helyzet jelentős mértékben egyszerűsödne, a végrehajtás pedig könnyebbé válna. A hatásvizsgálat azonban azt is jelzi, hogy ezt a lehetőséget egyes érdekeltek ellenzik.

Az árakra vonatkozó adatok elemzése rámutatott egyrészt, hogy az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) és oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott termékek előállítására a termelők számára nagyobb haszonnal jár, mint az egyéb termékeké, másrészt, hogy az OEM-címkével rendelkező termékek előállítása magasabb költséget jelent, mint az OFJ jelzésűeké. Az OEM és OFJ jelzéssel ellátott mezőgazdasági termékek és élelmiszerek teljes termelési értéke nagykereskedelmi áron 14,2 milliárd EUR (1997), fogyasztói áron pedig becslések szerint 21 milliárd EUR. A belső piacon zajló kereskedelem szempontjából elmondható, hogy az OEM és OFJ jelzésű termékek 18,4%-a kerül az előállítási tagállamon kívül forgalomba hozatalra.

A hatásvizsgálat során kiderült, hogy az oltalom alatt álló eredetmegjelölések (OEM) és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések (OFJ) rendszereinek összevonása révén csökkenne az OFJ-jelölés hozzáadott értéke. A környezeti hatásokat illetően több tanulmány is rámutatott, hogy egyes OEM és OFJ jelzésű termékeket alacsony intenzitású gazdálkodási rendszerekben állítanak elő, amihez magas környezetvédelmi érték társul. Ezen OEM és OFJ jelzésű termékek tehát gazdasági hasznot kapcsolnak a környezetkímélő közjavakhoz. A részletesebb vizsgálatra bocsátott lehetőségek szerint a termelők bizonyos esetekben környezeti szempontokat is érvényesíthetnek.

A **hagyományos különleges termékek** tekintetében három lehetőség került elemzésre: a „hagyományos” kifejezésnek minőségre utaló választható kifejezésként

¹³ Az eredetmegjelölések oltalmára és nemzetközi lajstromozására vonatkozó lisszaboni megállapodás (1958).

való bevezetése és a jelenlegi rendszer megszüntetése, a jelenlegi helyzet fenntartása és a jelenlegi rendszer egyszerűsítése (oly módon, hogy csak fenntartott elnevezéseket lehessen bejegyezni). A hatásvizsgálat rámutatott arra, hogy a HKT-rendszer megszüntetésével az oltalom alatt álló elnevezések elveszítik az EU egészére kiterjedő védelem biztosította gazdasági és társadalmi előnyöket, így e lehetőség mind az érdekeltek, mind az uniós törvényalkotó számára elfogadhatatlannak bizonyult. Emellett az elnevezéseknek az egységes piac egész területére kiterjedő oltalma – a hatásvizsgálat szerint – kizárólag uniós szinten valósítható meg hatékonyan. A hagyományos különleges termékek (HKT) rendszerének jelenlegi alacsony népszerűsége miatt kevés adat állt rendelkezésre. Esettanulmányok és felmérések igazolják a rendszer kedvező gazdasági és társadalmi hatásait, amelyek között említhetjük a hagyományos előállítási formák fennmaradását, a hagyományos előállítási formák esetében a higiéniai előírásoktól való eltérés lehetőségét, és a HKT-rendszerbe történő bejegyzés gazdasági szempontból vett értéknövelő hatását.

A hatásvizsgálat szerint az oltalomban nem részesülő elnevezések tekintetében a rendszer megszüntetése nem fejtene ki jelentős gazdasági vagy társadalmi hatást, mivel ezek esetében a rendszer szerepét nemzeti vagy regionális rendszerek vehetnék át, ahogyan ez számos nemzeti rendszer esetében már ma is így van; az uniós fellépés tehát a szubszidiaritás elve alapján e tekintetben nehezen indokolható.

A társadalmi szempontokat tekintve a hatásvizsgálat megállapította, hogy az OEM, OFJ és HKT jelzésű termékek hozzájárulnak a hagyományos előállítási formák fennmaradásához, és ezáltal mind a termelők, mind a fogyasztók számára hasznosak.

Ugyanakkor mind a földrajzi jelzésekről, mind a hagyományos különleges termékekről készült hatásvizsgálat rámutatott, hogy szóban forgó rendszerek nem tudták elérni, hogy azokban a **legkisebb termelők** is részt vegyenek, mivel azzal együtt, hogy a kis méretű vállalkozások gyakran kézműves termékekkel, hagyományos módszerekkel és helyi értékesítéssel foglalkoznak, az európai uniós rendszerek alkalmazása ezen termelők számára terhet jelent, működtetésük költséges ellenőrzéseket követel meg és a termékleírásban foglaltak betartására kötelezi őket. Ezért a kis méretű vállalkozások uniós minőségrendszerekben való részvétele kapcsán felmerülő problémák feltérképezése céljából további tanulmányok és elemzések készülnek majd. Ezen értékelés alapján a Bizottság további intézkedésekre tehet javaslatot.

Noha a 2009-es közlemény keretében már készült hatásvizsgálat a **forgalmazási előírások** kérdésében, a konkrét előírásokra vonatkozó javaslatához kapcsolódóan – szükség szerint – újabb hatásvizsgálatokra kerül sor azon felhatalmazás értelmében, melynek jogi kereteit az 1234/2007/EK rendeletnek a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseivel való hozzáigazítása teremtette meg.

A hatásvizsgálatok szövege az alábbi weboldalon olvasható:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. A javaslat összefoglalása

A mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló rendelet három, egymást kiegészítő rendszert (az eredetmegjelölésekre és földrajzi jelzésekre, a hagyományos különleges termékekre, valamint a minőségre utaló választható kifejezésekre vonatkozó rendszereket) egyetlen szabályozási keretbe von össze, amelynek felügyeletét egyetlen minőségpolitikai bizottság látja el. A forgalmazási előírásokkal külön rendelet foglalkozik.

3.1.1. *Eredetmegjelölések és földrajzi jelzések a borok, az ízesített borok és a szeszes italok kivételével*

A javaslat értelmében a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek rendszere megmaradna és megerősítésre kerülne, azonban nem vonnák össze a borágazatra, a szeszes italokra vagy az ízesített borra vonatkozó földrajzi jelzések rendszereivel. A borra és a szeszes italokra vonatkozó jogszabályok nemrég végrehajtott reformja tükrében úgy tűnik, hogy célszerű fenntartani a különálló rendszereket. Ez a kérdés egy későbbi időpontban felülvizsgálatra kerülhet. Addig is a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek rendszerének szabályait – ahol ez lehetséges – a borokra vonatkozó szabályokhoz fogjuk közelíteni.

A rendszer megerősítésére és egyszerűsítésére hivatott lépések a következők:

- az elnevezések bejegyzését kérelmező csoportosulások¹⁴ szerepének és felelősségi körének elismerése a nyomon követés, a termékpromóció és a kommunikáció terén,
- a bejegyzett elnevezések számára biztosított oltalom mértékének, illetve a közös uniós jelképeknek a megerősítése és pontosítása,
- a bejegyzési eljárás lerövidítése,
- a tagállamok és a bejegyzés iránti kérelmet benyújtó csoportosulások által a bejegyzett elnevezések EU-szerte való védelmében játszott szerep tisztázása, és
- az oltalom alatt álló eredetmegjelölés és földrajzi jelzés fogalmának a nemzetközi használatoz való közelítése.

A javaslat értelmében az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések bejegyzési eljárása a határidők csökkentése révén gördülékenyebbé válik. Pontosításra kerülnek továbbá egyes jogi kérdések, a terminológia pedig igazodik a borok esetében alkalmazott földrajzi jelzésekre vonatkozó, nemrégiben elfogadott jogszabályokhoz. Annak biztosítása céljából, hogy az egyes termékek teljesítsék a termékleírás követelményeit, valamint a forgalomba kerülő áruk címkézése szabályos legyen, minimális közös szabályok kerülnek bevezetésre a hatósági ellenőrzésekre vonatkozóan. A rendelet jelenlegi hatálya fennmarad (vagyis az emberi fogyasztásra

¹⁴ ugyanazon termékkel foglalkozó termelők vagy feldolgozók bármely társulása, tekintet nélkül annak jogi formájára vagy összetételére.

szánt mezőgazdasági termékekre és egyes további termékekre terjed ki), és kiegészül az étcsokoládéval.

3.1.2. *Hagyományos különleges termékek*

A javaslat értelmében fennmarad a hagyományos különleges termékek bejegyzésére szolgáló, az Európai Unió egész területére kiterjedő rendszer, azonban megszűnik azon lehetőség, hogy egy elnevezés kizárólagos használatának fenntartása nélkül, csupán azonosítási célból kerüljön bejegyzésre. Az oltalmat nem élvező hagyományos termékek népszerűsítése nemzeti (vagy regionális) szinten valósítható meg a leghatékonyabban, és az uniós fellépés e tekintetben indokolatlan. A hagyományos különleges termékek bejegyzésére szolgáló megújult európai uniós rendszer a korábbinál egyszerűbb (a bejegyzési eljárás a határidők csökkentése révén gördülékenyebbé válik, az eljárások igazodnak az OEM és OFJ rendszerekhez) és számos tekintetben célzottabb: a rendszer hitelességének fokozása érdekében (az eddigi 25 évről) 50 évre nő az az időtartam, amely ahhoz szükséges, hogy egy termék „hagyományosnak” minősülhessen, a rendszer alkalmazási köre a készételekre és a feldolgozott termékekre szűkül, és a rendszer érthetőségének javítása érdekében a fogalommeghatározások és az eljárási követelmények jelentősen egyszerűsödnek.

3.1.3. *A minőségre utaló választható kifejezések*

A Bizottság azt javasolja, hogy e rendeletbe kerüljenek be a minőségre utaló választható kifejezések is, amelyek a minőségrendszerekhez abban hasonlítanak, hogy alkalmazásuk fakultatív, és a termelők számára abban nyújt segítséget, hogy a forgalomba hozott termékeiken feltüntethessék azok értéknövelő tulajdonságait és jellemzőit. A minőségre utaló választható kifejezések tartalmukat tekintve nem módosulnak, csupán igazodnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés jogszabályi kereteihez.

3.1.4. *Forgalmazási előírások*

A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló bizottsági közlemény és az azt követő eszmecserék nyomán egyértelművé vált, hogy a forgalmazási előírások alkalmazása hozzájárulhat a termelés és a forgalmazás gazdasági feltételeinek, valamint a termékek minőségének javulásához. A piacsabályozási intézkedések között ma is létezik az ép, megbízható és piacképes minőség minimális követelménye. Amennyiben e minimális követelmény hatálya kiterjedne azon termékekre is, amelyekre nem vonatkoznak konkrét előírások, az segíthet elosztatni a termékek alapvető minőségi jellemzőivel kapcsolatos fogyasztói aggályokat.

A javaslat figyelembe veszi a jogszabályoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez való hozzáigazításának szükségességét, és ennek megfelelően az előírások kidolgozásának és elfogadásának hatáskörét a jövőben a Bizottságra ruházza.

Az új szabályozási keret jogalapot teremt valamennyi ágazat esetében a termelés helyére utaló címkék kötelező használatához. Ez lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az átláthatóságra és a tájékoztatásra vonatkozó fogyasztói igények kielégítése céljából – alapos hatásvizsgálatot követően és eseti alapon – felhatalmazáson alapuló

jogi aktusokat fogadjon el a gazdálkodás helyére a megfelelő földrajzi szinten utaló címkék kötelező használatára vonatkozóan. Az elsők között a tejágazatot fogják megvizsgálni. A Bizottság ugyanakkor úgy tervezi, hogy azokban az ágazatokban, ahol jelenleg is kötelező a termékek származási helyének feltüntetése, ez a jövőben is így lesz.

3.2. Jogalap (szükség esetén a jogalap megválasztásának indoklása)

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése.

3.3. A szubszidiaritás és az arányosság elve

A **szubszidiaritás** vonatkozásában elmondható, hogy *az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, a hagyományos különleges termékek, valamint a minőségre vonatkozó választható kifejezések* rendszerei értéknövelő elnevezéseknek és kifejezéseknek az Európai Unió egész területére kiterjedő oltalmát vagy kizárólagos használatának fenntartását biztosítják. Ez azt jelenti, hogy az előírásokat nem teljesítő termelők az ezen rendszerekhez tartozó jelöléseket nem tüntethetik fel termékeiken. Ha a tagállamok külön-külön gondoskodnának a jelölések és elnevezések oltalmáról, akkor azok az egyes országokban eltérő mértékű oltalomban részesülnének, ez pedig félrevezethetné a fogyasztókat, gátolná az Unión belüli kereskedelmet, és egyenlőtlen versenyfeltételeket teremtene a minőségre utaló elnevezésekkel és kifejezésekkel ellátott termékek forgalmazása tekintetében. Ezen jogok európai uniós szintű meghatározása kizárólag uniós szinten valósítható meg hatékonyan és eredményesen. Az OEM és OFJ jelzésű termékek forgalmának 18%-a az előállítási tagállamon kívülre irányul, ahol a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó, az EU egészére kiterjedő oltalom hatálya alá tartoznak. A HKT-rendszerbe tartozó oltalom alatt álló elnevezések esetében a belső piacon való értékesítés az érintett termelők számára komoly jelentőséggel bír. Az Unión belüli kereskedelemben a minőségre utaló választható kifejezések is jelentős szerephez jutnak, ezért a fogalmak és azok jelentése közötti eltérések zavarnák a piac működését.

Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, illetve a hagyományos különleges termékek rendszere olyan uniós szimbólumok használatát írja elő, amelyeket azzal a céllal terveztek, hogy az egyes rendszerek lényegét megragadva információkat juttassanak el a fogyasztókhöz. Annak érdekében, hogy a fogyasztók e szimbólumokat az Európai Unióban mindenhol felismerjék, ezáltal pedig elő lehessen segíteni a rendszerek értelmezését és a minőségi termékek határokon átnyúló kereskedelmét, e szimbólumokat uniós szinten kell meghatározni.

Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, illetve a hagyományos különleges termékek rendszere keretében a bejegyzésre irányuló kérelmek feldolgozását és vizsgálatát – néhány tényezőtől eltekintve – nem szükséges európai uniós szinten végezni. Uniós szinten kell elvégezni az adott elnevezés európai uniós oltalomra való jogosultságának vizsgálatát, az elnevezés korábbi használóit (különösen a kérelmezés tagállamától eltérő tagállamban) megillető jogok biztosítását, és a kérelmeknek a nyilvánvaló hibák kiszűrése céljából való vizsgálatát. A kérelmek részletes elemi vizsgálata azonban hatékonyabban és eredményesebben végezhető nemzeti szinten.

Az olyan címkézési rendszerek, amelyek célja, hogy megkülönböztessenek bizonyos jellemzőkkel rendelkező termékeket, azonban nem befolyásolják az egyes

elnevezések európai uniós szintű oltalmát vagy levédését, a nemzeti hatóságok által működtethetők a leghatékonyabban. Éppen ezért a *hagyományos különleges termékek* rendszerének javasolt felülvizsgálata értelmében megszűnik az a lehetőség, hogy egy elnevezés kizárólagos használatának fenntartása nélkül kerüljön bejegyzésre.

Az élelmiszerek és takarmányok hatósági ellenőrzéseiről szóló 882/2004/EK rendelettel összhangban az ellenőrzési feladatokat valamennyi rendszer esetében az illetékes nemzeti hatóságok végzik. A tagállamok által végrehajtott ellenőrzési feladatok felügyeletének uniós szinten kell történnie, hiszen – a szóban forgó rendeletben rögzített elvekkel összhangban – így őrizhető meg az élelmiszerjoghoz kapcsolódó rendszerek hitelessége szerte az Unióban.

Az **arányosság** vonatkozásában elmondható, hogy az *eredetmegjelölések és földrajzi jelzések*, illetve a *hagyományos különleges termékek* rendszere szigorú szabályokat tartalmazó termékleírások betartását és a termelés kapcsán hatékony ellenőrzések végrehajtását követeli meg, ami a termelők számára nehézséget jelenthet. Ezek a követelmények azonban a kívánt céllal arányosak, és szükségesek ahhoz, hogy a rendszerek hitelessége biztosított legyen, és a fogyasztók számára valódi garanciát nyújthassanak a szabályok betartását illetően. Ilyen garancia hiányában a fogyasztóktól nem várható el, hogy méltányos árat fizessenek a minőségi termékekért. A *minőségre vonatkozó választható kifejezések rendszere* ezzel szemben elsősorban a termelők által tett nyilatkozatokra támaszkodik, amelyeket a tagállamok által végzett – kockázatértékelésen alapuló – szokásos mezőgazdasági ellenőrzések egészítenek ki. Mivel az ilyen rendszerekben való részvétel szabályai kevésbé szigorúak, mint az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, illetve a hagyományos különleges termékek rendszere esetében, a bennük való részvétel és az elvégzendő ellenőrzések arányosan kevesebb teherrel járnak.

A minőségrendszerek alapvető részét képezik a közös agrárpolitika továbbfejlesztésére irányuló azon stratégiának, amelynek célja az Európai Unió termelőit arra ösztönözni, hogy fejlesszék az értéknövelő jellemzőkkel és sajátosságokkal rendelkező, kiváló minőségű termékek forgalmazásával kapcsolatos szakértelmüket. Ennek fényében alapvető fontosságú, hogy a rendszerekhez minden termelő hozzáférjen. Ezért miközben a termelőknek minden szempontot alaposan mérlegelniük kell, mielőtt úgy döntenek, vállalják a minőségi termékeknek az e rendszerek keretében való forgalmazásával járó terheket, a mezőgazdasági ágazat és a fogyasztók szempontjából csak akkor realizálódnak előnyök, ha a rendszerekhez minden csatlakozni kívánó termelő hozzáférhet. Ezen oknál fogva a célkitűzéssel arányban áll az, hogy a rendszereket minden tagállam a saját területén alkalmazza.

3.4. A jogi aktus típusának megválasztása

A forgalmazási előírásokra vonatkozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez hozzáigazított 1234/2007/EK rendelet módosítására vonatkozik.

A rendelethez kapcsolódik a mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat, amely a jelenlegi 509/2006/EK és 510/2006/EK tanácsi rendeletek helyébe lép, és amelybe beépülnek a minőségre utaló választható kifejezésekre vonatkozó, jelenleg a mezőgazdasági

piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló 1234/2007/EK tanácsi rendeletben¹⁵ és a mézről szóló 2001/110/EK irányelvben¹⁶ szereplő meglévő rendelkezések.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

E javaslatnak nincs kihatása a költségvetésre.

5. OPCIONÁLIS ELEMEK: EGYSZERŰSÍTÉS

A javasolt rendelet – azáltal, hogy a mezőgazdasági termékekre vonatkozó különböző minőségrendszereket és a minőségre utaló választható kifejezéseket egyetlen jogi eszközbe vonja össze – egyszerűsíti a rendszerek igazgatását. A javaslat biztosítja továbbá az egyes eszközök közötti összhangot, és a rendszereket az érdekeltek számára könnyebben értelmezhetővé teszi. Tisztázza és egyszerűsíti a rendszerek alkalmazásának és ellenőrzésének elsődleges felelőseire, azaz a tagállamokra vonatkozó rendelkezéseket.

Az egyszerűsítés elsősorban az alábbi lépéseken keresztül valósul meg:

- ahol csak lehet, összevonásra kerülnek a kérelmezési folyamatra és az ellenőrzésre vonatkozó szabályok, és ily módon fokozódik az egyes rendszerek szabályai közötti összhang, és megszűnnek a jelenleg tapasztalható eltérések,
- az eljárások – ahol csak lehet – lerövidülnek és gördülékenyebbé válnak,
- pontosításra kerültek a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos szempontok,
- a fogyasztók számára könnyebben értelmezhető, egyszerűbb fogalmak kerülnek bevezetésre, elsősorban a hagyományos különleges termékek rendszerét illetően,
- az összes rendszer felügyeletére egyetlen bizottság (a minőségpolitikai bizottság) kap megbízást. E testület két, jelenleg külön működő – az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, illetve a hagyományos különleges termékek rendszerével foglalkozó – bizottság munkáját veszi át.

Ami a forgalmazási előírásokat illeti, az 1234/2007/EK rendelet javasolt módosítása nyomán egyszerűsödnek az eljárások és növekszik az átláthatóság.

¹⁵ HL L 299., 2007.11.16., 45. o.

¹⁶ HL L 10., 2002.1.12., 47. o.

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 1234/2007/EK rendeletnek a forgalmazási előírások tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁷,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁸,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A Bizottság által 2009. május 28-án előterjesztett, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitikáról szóló közlemény¹⁹ meghatározta az uniós mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitika fejlesztésének fő irányvonalait. E közleményt és a fő elemei kapcsán az Európai Parlamentben, a Tanácsban, a Gazdasági és Szociális Bizottságban, valamint a Régiók Bizottságában folytatott egyeztetések eredményeit figyelembe kell venni, akárcsak a nyilvános konzultáció keretében érkezett számos észrevételt. Úgy tűnik, hogy helyénvaló fenntartani az ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírásokat, egyrészt a fogyasztói elvárások figyelembevétele érdekében, másrészt azért, mert így javíthatók a mezőgazdasági termékek előállítására és forgalmazására kiható gazdasági feltételek, ezáltal pedig a szóban forgó termékek minősége.
- (2) A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”)²⁰ a forgalmazási előírások tekintetében fenntartotta a korábbi közös piacszervezések által követett ágazati megközelítést. A forgalmazási előírások így apránként, eszközönként vagy termékenként fejlődtek. Átfogóbb megközelítésre van szükség, aminek következtében a forgalmazási előírások átláthatóbbá válnak a

¹⁷ HL C ., ., o.

¹⁸ HL C ., ., o.

¹⁹ COM (2009) 234., 2009.5.28.

²⁰ HL L 299., 2007.11.16., 45. o.

fogyasztók számára, a termelők pedig könnyen ismertethetik termékeik jellemzőit és tulajdonságait. Ezért helyénvaló horizontális jellegű rendelkezéseket bevezetni.

- (3) Az 1234/2007/EK rendelet hatáskörrel ruházza fel a Bizottságot a forgalmazási előírások egyes elemeinek végrehajtására.
- (4) Az 1234/2007/EK rendeletben előírt forgalmazási előírások végrehajtására vonatkozó, a Bizottságra ruházott hatásköröket a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése következtében összhangba kell hozni az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 290. és 291. cikkével.
- (5) A Bizottságot a Szerződés 290. cikkének megfelelően hatáskörrel kell felruházni felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az 1234/2007/EK rendelet II. része II. címe I. fejezetének I. szakasza bizonyos nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése vagy módosítása érdekében. Célszerű meghatározni, hogy mely rendelkezésekre vonatkozóan gyakorolható az említett hatáskör, valamint melyek a felhatalmazás gyakorlásának feltételei.
- (6) A különböző tagállamokban a forgalmazási előírások egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ. 291. cikkének megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. Ha e rendelet kifejezetten másképpen nem rendelkezik, a Bizottságnak az említett végrehajtási jogi aktusokat [az EUMSZ. 291. cikkének (2) bekezdésében említett ellenőrzési mechanizmusokról szóló, jelenleg az Európai Parlament és a Tanács által tárgyalt rendelet elfogadását követően kiegészítendő] szóló XXXX/YYYY/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásainak megfelelően kell elfogadnia.
- (7) A mezőgazdasági termékek forgalmazására vonatkozó előírások alkalmazása hozzájárulhat a termelés és a forgalmazás gazdasági feltételeinek, valamint a termékek minőségének javulásához. Az ilyen előírások alkalmazása ezért a termelők, a kereskedők és a fogyasztók érdekeit is szolgálja.
- (8) Annak garantálása érdekében, hogy minden termék ép, megbízható és piacképes minőségű, és az élelmiszerágazatban elfogadott rendelkezések, különösen az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben²¹ foglalt általános élelmiszerjog, valamint annak elvei és követelményei sérelme nélkül, a fent említett bizottsági közleményben előírányzott alapvető általános forgalmazási előírásnak megfelelőnek kell lennie az ágazati vagy termékenkénti forgalmazási előírások hatálya alá nem tartozó termékek számára. Ha az ilyen termékek megfelelnek a rájuk vonatkozó nemzetközi előírásnak, akkor ezek a termékek az általános forgalmazási előírásnak megfelelőnek tekintendők.
- (9) Néhány ágazat és/vagy termék esetében a meghatározások, megjelölések és/vagy kereskedelmi megnevezések a versenyfeltételek meghatározásának fontos elemei. Ezért helyénvaló ezen ágazatok és/vagy termékek esetében olyan meghatározásokat, megjelöléseket és kereskedelmi megnevezéseket megállapítani, amelyek az Unióban

²¹ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

csak a vonatkozó követelményeknek megfelelő termékek forgalmazására használhatók.

- (10) Az 1234/2007/EK rendelet keretében eddig a Bizottságot bízták meg bizonyos ágazatok forgalmazási előírásaira vonatkozó rendelkezések elfogadásával. Tekintettel arra, hogy ezek az előírások kimondottan technikai jellegűek, és azok hatékonyságát folyamatosan javítani kell a fejlődő kereskedelmi gyakorlatokhoz való igazításuk mellett, helyénvaló e megközelítést kiterjeszteni valamennyi forgalmazási előírásra, meghatározva azokat a kritériumokat, amelyeket a fő szabályok kialakításakor figyelembe kell venni.
- (11) A forgalmazási előírások alkalmazására azért van szükség, hogy a piacot szabványosított és kielégítő minőségű termékekkel lehessen ellátni. A forgalmazási előírásoknak különösen a meghatározásokra, az osztályokba sorolásra, a kiszerelésre és címkézésre, a csomagolásra, a termelési módszerre, a tartósításra, a szállításra, a termelőkre vonatkozó információkra, egyes anyagok jelenlétére, kapcsolódó adminisztratív dokumentumokra, a tárolásra, a tanúsításra és a határidőkre kell vonatkozniuk.
- (12) Figyelembe véve a termékekre vonatkozó kielégítő és átlátható tájékoztatás iránti fogyasztói igényt, lehetővé kell tenni a termelés helyére vonatkozó jelzések eseti alapon, a megfelelő földrajzi szinten történő meghatározását is, figyelembe véve néhány ágazat sajátosságait, különösen a feldolgozott mezőgazdasági termékek tekintetében.
- (13) A bortermelésre vonatkozóan helyénvaló meghatározni bizonyos borászati eljárásokat és korlátozásokat.
- (14) A forgalmazási előírások ágazatonkénti vagy termékenkénti meghatározása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a fogyasztók elvárásait, az egyes ágazatok sajátosságait és a nemzetközi szervek ajánlásait. A nemzetközi előírások teljesítése érdekében a további borászati eljárások tekintetében a Bizottságnak általános szabályként a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) által ajánlott borászati eljárásokat kell alapul vennie.
- (15) Rendelkezni kell egyes konkrét intézkedésekről, például analitikai módszerekről annak érdekében, hogy a fogyasztói termékek minősége és hitelessége ne szenvedhessen csorbát. A forgalmazási előírásoknak való megfelelés biztosítása érdekében szükség van ellenőrzésekre, és a követelményeknek való meg nem felelést szankcionálni kell. Az ilyen ellenőrzésekkel kapcsolatos felelősséget a tagállamoknak kell vállalniuk.
- (16) A forgalmazási előírások elvben minden, az Unióban forgalmazott termékre vonatkoznak. Helyénvaló olyan külön szabályokat meghatározni a harmadik országokból behozott termékek tekintetében, amelyek értelmében az egyes harmadik országokban hatályban lévő egyedi rendelkezések indokolhatják a forgalmazási előírásoktól való eltérések engedélyezését, amennyiben az uniós jogszabályokkal való egyenértékűségük biztosított. A borra vonatkozó rendelkezéseket az EUMSz. 218. cikke értelmében kötött megállapodások fényében kell alkalmazni.
- (17) Helyénvaló megállapítani a borszőlőfajták osztályba sorolására vonatkozó szabályokat, amelyek alapján az évente 50 000 hektoliternél nagyobb mennyiséget előállító tagállamok továbbra is felelősek maradnak azon borszőlőfajták

aszályozásáért, amelyekből a területükön bor állítható elő. Bizonyos borszőlőfajtákat ki kell zárni.

- (18) A kenhető zsírok vonatkozásában helyénvaló lehetőséget biztosítani a tagállamoknak arra, hogy a minőségi szintekre vonatkozó nemzeti szabályokat fogadhassanak el vagy tarthassanak fenn.
- (19) A borágazatban lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok a területükön készített borokra vonatkozóan korlátozhassanak vagy kizárhassanak bizonyos borászati eljárásokat, továbbá szigorúbb korlátozásokat írjanak elő, és hogy meghatározandó feltételek mellett kísérleti jelleggel nem engedélyezett borászati eljárásokat is alkalmazzanak.
- (20) Ezért az 1234/2007/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1234/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

- 1.* A rendelet szövege az alábbi új 4a. cikkel egészül ki:

„4a. cikk

[Felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok elfogadása]

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló hatáskörrel történő felruházása esetén a Bizottság a 196a. cikkben említett eljárással összhangban, végrehajtási jogi aktusok elfogadására szóló hatáskörrel történő felruházása esetén a 196b. cikkben említett eljárással összhangban jár el, amennyiben e rendelet kifejezetten eltérően nem rendelkezik.”

2. A II. rész II. címe I. fejezetének I. szakasza a 113. cikk előtt a következő új cikkel egészül ki:

„112a. cikk

Hatály

Az I. mellékletben felsorolt termékekre és a II. melléklet I. részében említett mezőgazdasági eredetű etil-alkoholra vonatkozó bármely egyéb rendelkezés, valamint az állat-egészségügyi és az élelmiszer-ipari ágazatban a higiéniai és az egészségügyi szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében, illetve az állatok és az emberek egészségének védelme céljából elfogadott rendelkezések sérelme nélkül e szakasz megállapítja az I. mellékletben felsorolt termékek és a II. melléklet I. részében említett mezőgazdasági eredetű etil-alkohol esetében alkalmazandó általános forgalmazási előírással, valamint az említett termékekre vonatkozó, ágazatok és/vagy termékek szerinti forgalmazási előírásokkal kapcsolatos szabályokat.

112b. cikk

Az általános forgalmazási előírásnak való megfelelés

- (1) E rendelet alkalmazásában valamely termék akkor felel meg az „általános forgalmazási előírásnak”, ha ép, megbízható és piacképes minőségű.
- (2) Abban az esetben, ha nem kerültek megállapításra a 112e., a 112f. és a 112h. cikkben, valamint a 2000/36/EK*, a 2001/112/EK**, a 2001/113/EK***, a 2001/114/EK****, a 2001/110/EK***** és a 2001/111/EK***** tanácsi irányelvben említett forgalmazási előírások, azok az e rendelet I. mellékletében említett termékek, amelyek emberi fogyasztás céljára a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet***** 3. cikkének 7. pontjában foglaltak szerinti kiskereskedelmi forgalomba hozhatók, csak akkor forgalmazhatók, ha megfelelnek az általános forgalmazási előírásnak.
- (3) Valamely termék akkor minősül az általános forgalmazási előírásnak megfelelőnek, ha a forgalmazásra szánt termék megfelel azon vonatkozó előírásnak, amelyet a XIIb. mellékletben felsorolt nemzetközi szervezetek valamelyike fogadott el.

112c. cikk

Az általános forgalmazási előírás tekintetében átruházott hatáskörök

A piaci helyzet változásaira való reagálás érdekében és az egyes ágazatok sajátosságainak figyelembevételével a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén a 112b. cikk (1) bekezdésében említett általános forgalmazási előírással kapcsolatos követelményeket és a szóban forgó cikk (3) bekezdésében említett megfelelésre vonatkozó szabályokat fogadhat el, módosíthatja e követelményeket és szabályokat, továbbá lehetőséget biztosíthat az ezektől való eltérésre.

112d. cikk

Ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírások

Azok a termékek, amelyek tekintetében ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírások kerültek megállapításra, kizárólag ezen előírásoknak megfelelően forgalmazhatók az Unióban.

112e. cikk

Az ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírások megállapítása és tartalma

- (1) A fogyasztói elvárások figyelembevétele érdekében, valamint abból a célból, hogy hozzájáruljon a mezőgazdasági termékek előállítását és forgalmazását érintő gazdasági feltételeknek és a szóban forgó termékek minőségének a javításához, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén a 112a.

cikkben említett, ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírásokat fogadhat el a forgalmazás valamennyi szakaszára vonatkozóan, továbbá eltéréseket és mentességeket határozhat meg az ilyen előírások alkalmazásának vonatkozásában annak érdekében, hogy lehetővé tegye a folyamatosan változó piaci feltételekhez és a növekvő fogyasztói igényekhez való alkalmazkodást, valamint a vonatkozó nemzetközi előírások alakulásának figyelembevételét és a termékinnováció akadályozásának elkerülését.

- (2) Az (1) bekezdésben említett forgalmazási előírások az esettől függően a következőkkel kapcsolatos követelményekre vonatkozhatnak:
- a) az e rendeletben megadottaktól eltérő meghatározások, megjelölések és/vagy kereskedelmi megnevezések, valamint azon hasított testeknek és részeiknek a jegyzékei, amelyekre alkalmazandó a XIIa. melléklet;
 - b) osztályozási kritériumok, például osztályok, súly, méret, kor és kategória szerinti besorolás;
 - c) a növényfajta vagy az állatfaj, illetve a kereskedelmi típus;
 - d) kiszerelés, kereskedelmi megnevezések, kötelező forgalmazási előírásokhoz kapcsolódó címkézés, csomagolás, a csomagolóközpontokra alkalmazandó szabályok, jelölés, védőcsomagolás, a betakarítás éve és különleges kifejezések használata;
 - e) olyan kritériumok, mint a küllem, az állag, a húsosság, a termékjellemzők;
 - f) a termelés során használt különleges anyagok, illetve összetevők vagy alkotóelemek, ideértve ezek mennyiségét, tisztaságát és azonosítását;
 - g) a gazdálkodás típusa és a termelési módszer, beleértve a borászati eljárásokat és a kapcsolódó igazgatási szabályokat is, valamint a megmunkálási folyamat;
 - h) must és bor házasítása, ideértve a vonatkozó fogalommeghatározásokat is, keverés és az arra vonatkozó korlátozások;
 - i. tárolási módszer és hőmérséklet;
 - j) a termelés helye és/vagy a származási hely;
 - k) a begyűjtés gyakorisága, szállítás, tartósítás és kezelés;
 - l) a termelőnek és/vagy azoknak az ipari létesítményeknek az azonosítása és nyilvántartása, amelyekben a terméket előállították vagy feldolgozták;
 - m) a víztartalom százalékos aránya;
 - n) egyes anyagok és/vagy eljárások alkalmazására vonatkozó korlátozások;
 - o) egyedi felhasználás;

- p) kereskedelmi okmányok, kísérőokmányok és vezetendő nyilvántartások;
 - q) tárolás, szállítás;
 - r) tanúsítási eljárás;
 - s) az (1) bekezdésben említett, ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírásoknak és/vagy a 112f. cikkben említett meghatározásoknak, megjelöléseknek és kereskedelmi megnevezéseknek meg nem felelő termékek elhelyezésére, tartására, értékesítésére és felhasználására, valamint a melléktermékek elhelyezésére vonatkozó feltételek;
 - t) határidők, illetve időbeli korlátozások;
 - u) tagállamok által küldött értesítések, különböző létesítmények által a tagállami illetékes hatóságokhoz küldött értesítések, valamint a különböző termékek piacaira vonatkozó statisztikai információk gyűjtésével kapcsolatos szabályok.
- (3) Az (1) bekezdésben említett, ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírásokat [a mezőgazdasági termékek minőségrendszereiről szóló] [...] európai parlamenti és tanácsi rendelet***** minőségre utaló választható kifejezésekre vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül és a következők figyelembevételével kell megállapítani:
- a) az érintett termékek sajátosságai;
 - b) a termékek zökkenőmentes forgalomba hozatalát lehetővé tévő feltételek biztosításának szükségessége;
 - c) a termékekre vonatkozó kielégítő és átlátható tájékoztatás – többek között a termelés helyének eseti alapon, a megfelelő földrajzi szinten történő meghatározása – iránti fogyasztói igény;
 - d) adott esetben a termékek fizikai, kémiai és érzékszervi jellemzőinek meghatározására használt módszerek;
 - e) az előírásokra vonatkozóan a megfelelő nemzetközi szervezetek által elfogadott ajánlások.

112f. cikk

Egyes ágazatokra és/vagy termékekre vonatkozó meghatározások, megjelölések és/vagy kereskedelmi megnevezések

- (1) A XIIa. mellékletben szereplő meghatározások, megjelölések és/vagy kereskedelmi megnevezések a következő ágazatokra vagy termékekre vonatkoznak:
 - a) olívaolaj és étkezési olajbogyó;

- b) bor;
 - c) marha- és borjúhús;
 - d) emberi fogyasztásra szánt tej és tejtermékek;
 - e) baromfihús;
 - f) emberi fogyasztásra szánt kenhető zsírok.
- (2) A XIIa. mellékletben szereplő meghatározások, megjelölések és kereskedelmi megnevezések kizárólag olyan termék forgalmazására használhatók az Unióban, amely megfelel a XIIa. mellékletben megállapított vonatkozó követelményeknek.
- (3) A növekvő fogyasztói igényekhez való alkalmazkodás, a műszaki fejlődés figyelembevétele és a termékinnováció akadályozásának elkerülése érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadhatja a XIIa. mellékletben szereplő meghatározások és kereskedelmi megnevezések vonatkozásában szükségessé váló módosításokat, eltéréseket vagy mentesítéseket.

112g. cikk

Tűrészhatár

Az egyes ágazatok sajátosságainak figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén minden egyes előírás tekintetében elfogadhat egy olyan tűrészhatárt, amelyet túllépve a termékek által alkotott tétel egésze az előírásnak meg nem felelőnek minősül.

112h. cikk

Borászati eljárások

- (1) Azokban az esetekben, ahol a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) már ajánlott és közzétett a termékek összetételének meghatározására szolgáló vizsgálati módszereket és olyan szabályokat, amelyek segítségével megállapítható, hogy a termékek esetében alkalmaztak-e az engedélyezett borászati eljárásoknak meg nem felelő borászati kezeléseket, e módszerek és szabályok alkalmazandók.

Amennyiben nem léteznek az OIV által ajánlott és közzétett módszerek és szabályok, a megfelelő módszereket és szabályokat a Bizottság fogadja el a 112e. cikk (2) bekezdésének g) pontjában foglaltak szerint.

Az említett szabályok elfogadásáig az érintett tagállam által engedélyezett módszereket és szabályokat kell alkalmazni.

- (2) A borágazati termékek Unión belüli előállítása és tárolása során kizárólag a XIIc. mellékletnek megfelelően engedélyezett és a 112e. cikk (2) bekezdésének g) pontjában, valamint a 112k. cikk (2) és (3) bekezdésében előírt borászati eljárások alkalmazhatók.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a következőkre:

- a) szőlőlé és sűrített szőlőlé;
- b) szőlőlé készítésére szánt szőlőmust és sűrített szőlőmust.

Az engedélyezett borászati eljárások csak a termék megfelelő előállításának, tárolásának vagy érlelésének biztosítására alkalmazandók.

Az Unióban a borágazati termékek előállításakor be kell tartani a XIIc. mellékletben meghatározott vonatkozó korlátozásokat.

Nem hozhatók forgalomba az Unióban azok a XIIa. melléklet II. részében felsorolt borágazati termékek, amelyek az Unióban vagy adott esetben az érintett tagállamban nem engedélyezett borászati eljárás alkalmazásával készültek, illetve amelyek megsértik a XIIc. mellékletben meghatározott korlátozásokat.

- (3) A 112e. cikk (2) bekezdésének g) pontjában említett borászati eljárások engedélyezésekor a Bizottság:
- a) az OIV által ajánlott és közzétett borászati eljárásokat és vizsgálati módszereket, valamint a még nem engedélyezett borászati eljárások kísérleti célú alkalmazásának eredményeit veszi alapul;
 - b) figyelembe veszi az emberi egészség védelmét;
 - c) figyelembe veszi a fogyasztóknak az elvárásaik és előképeik alapján történő megtévesztésével kapcsolatos lehetséges kockázatokat, tekintettel az ilyen kockázatok kizárására alkalmas információs eszközök elérhetőségére és felhasználhatóságára;
 - d) lehetővé teszi a bor természetes és alapvető jellemzőinek megőrzését, és nem idéz elő lényeges változást az érintett termék összetételében;
 - e) biztosítja a környezet megóvásának minimálisan elfogadható szintjét;
 - f) tiszteletben tartja a XIIc. mellékletben a borászati eljárások és korlátozások tekintetében megállapított általános szabályokat.

112i. cikk

Borszőlőfajták

- (1) A XIIa. melléklet II. részében felsorolt és az Unióban előállított termékeket az e cikk (2) bekezdése szerint osztályba sorolható borszőlőfajtákból kell előállítani.

- (2) A tagállamok – a (3) bekezdésre is figyelemmel – osztályba sorolják azokat a borszőlőfajtákat, amelyek a területükön bortermelés céljából telepíthetők, újratelepíthetők és olthatók.

A tagállamok kizárólag az alábbi feltételeknek megfelelő borszőlőfajtákat sorolhatják osztályba:

- a) az érintett szőlőfajta a *Vitis vinifera* fajhoz tartozik, vagy a *Vitis vinifera* faj és a *Vitis* nemzetséghez tartozó egyéb fajok keresztezéséből jött létre;
- b) a kérdéses fajta nem lehet az alábbiak valamelyike: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton és Herbemont.

Amennyiben valamely borszőlőfajtát törölnek az első albekezdésben említett osztályozásból, az adott fajta egyedeit a törléstől számított tizenöt éven belül ki kell vágni.

- (3) Azok a tagállamok, amelyek bortermelése – az utolsó öt borászati év átlagos termelése alapján számítva – nem haladja meg az évi 50 000 hektolitert, mentesülnek a (2) bekezdés első albekezdésében említett osztálybasorolási kötelezettség alól.

Mindazonáltal bortermelés céljából az első albekezdésben említett tagállamokban is kizárólag a (2) bekezdés második albekezdésének megfelelő borszőlőfajták telepíthetők, újratelepíthetők és olthatók.

- (4) A (2) bekezdés első és harmadik albekezdésétől, valamint a (3) bekezdés második albekezdésétől eltérve a tagállamok tudományos kutatási és kísérleti célból engedélyezik az alábbi borszőlőfajták telepítését, újratelepítését és oltását:

- a) a (3) bekezdésben említett tagállamok esetében az osztályba nem sorolt borszőlőfajták;
- b) a (3) bekezdésben említett tagállamok esetében a (2) bekezdés második albekezdésének a) és b) pontjában foglaltaknak meg nem felelő borszőlőfajták.

- (5) Azokat a borszőlőfajtákból álló szőlőültetvényeket, amelyeket bortermelés céljából a (2), a (3) és a (4) bekezdés megsértésével telepítettek, ki kell vágni.

Nem kötelező azonban az olyan ültetvények kivágása, amelyek esetében a termelés kizárólag a bortermelő háztartásának fogyasztására szolgál.

- (6) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak ellenőrzésére, hogy a termelők betartják-e a (2)–(5) bekezdésben foglaltakat.

112j. cikk

A bor felhasználásának egyedi esetei

A 112i. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével összhangban összeállított osztályozásban szereplő borszőlőfajtákból készült, de a XIIa. melléklet II. részében meghatározott kategóriák egyikének sem megfelelő bor – a bizonyíthatóan 1971. szeptember 1. előtt palackozott borok kivételével – kizárólag az egyéni bortermelők háztartásának fogyasztására, borecetkészítésre vagy lepárlásra használható fel.

112k. cikk

Egyes termékekre és/vagy ágazatokra vonatkozó nemzeti szabályok

- (1) A 112e. cikk (1) bekezdésében foglaltak ellenére a tagállamok elfogadhatnak vagy fenntarthatnak olyan nemzeti szabályokat, amelyek különböző minőségi szinteket állapítanak meg a kenhető zsírok vonatkozásában. E szabályoknak lehetővé kell tenniük az említett minőségi szinteknek különösen a termékek előállításához felhasznált nyersanyagokra, a termékek érzékszervi tulajdonságaira, valamint fizikai és mikrobiológiai stabilitására vonatkozó kritériumok alapján történő meghatározását.

Az első albekezdés szerinti lehetőséggel élő tagállamok gondoskodnak arról, hogy más tagállamok azon termékei esetében, amelyek megfelelnek az említett nemzeti szabályokban megállapított kritériumoknak, megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett használhatók legyenek azon kifejezések, amelyek az említett szabályok értelmében utalnak a szóban forgó kritériumoknak való megfelelésre.

- (2) A tagállamok a területükön készített borokra vonatkozóan korlátozhatnak vagy kizárhatnak az uniós jog alapján engedélyezett bizonyos borászati eljárásokat, továbbá szigorúbb korlátozásokat írhatnak elő annak érdekében, hogy fokozottabban biztosítsák az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, illetve oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott borok, valamint a pezsgők és likőrborok alapvető jellegzetességeinek megőrzését.

A tagállamok e korlátozásokról, kizárásokról és szigorításokról tájékoztatják a Bizottságot, amely felhívja ezekre a többi tagállam figyelmét.

- (3) A tagállamok a Bizottság által a (4) bekezdés értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározott feltételek mellett engedélyezhetik nem engedélyezett borászati eljárások kísérleti célú alkalmazását.
- (4) A helyes és átlátható alkalmazás biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározhatja az (1), a (2) és a (3) bekezdés alkalmazására, valamint a (3) bekezdésben említett kísérleti eljárások alkalmazásával előállított termékek tartására, forgalmazására és felhasználására vonatkozó feltételeket.

112l. cikk

A behozatalhoz és a kivitelhez kapcsolódó forgalmazási előírások

Az Unió és bizonyos harmadik országok közötti kereskedelem sajátosságainak, valamint egyes mezőgazdasági termékek sajátos jellegének figyelembevételére érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén az importált termékek a forgalmazási előírásokra vonatkozó uniós követelményeknek megfelelőnek minősülnek, és amelyek lehetővé teszik a 112d. cikkben foglaltaktól eltérő intézkedések alkalmazását, továbbá meghatározhatja a forgalmazási előírásoknak az Unióból exportált termékekre történő alkalmazására vonatkozó szabályokat.

112m. cikk

A bor behozatalára vonatkozó különös rendelkezések

- (1) Az EUMSZ. 218. cikke alapján kötött megállapodásokban foglalt eltérő rendelkezés hiányában az e fejezet Ia. szakaszának I. alszakaszában és az e rendelet 112f. cikkében említett meghatározásokban és kereskedelmi megnevezésekben foglalt, a borok eredetmegjelöléseire, földrajzi jelzéseire és címkézésére vonatkozó rendelkezések alkalmazandók az Unióba behozott, a 2009/61/EK, a 2009/69/EK, illetve a 2204/KN-kód alá tartozó termékekre.
- (2) Az EUMSZ. 218. cikke alapján kötött megállapodásokban foglalt eltérő rendelkezés hiányában az e cikk (1) bekezdésében említett termékeket az OIV által ajánlott és közzétett vagy az Unió által e rendelet, illetve az e rendelet értelmében elfogadott intézkedések alapján engedélyezett borászati eljárásoknak megfelelően kell előállítani.
- (3) Az (1) bekezdésben említett termékek behozatala a következők bemutatásához van kötve:
 - a) az (1) és a (2) bekezdésben említett rendelkezéseknek való megfelelést tanúsító igazolás, amelyet a Bizottság által közzeendő jegyzékben szereplő illetékes szerv állított ki a termék származási országában;
 - b) a termék származási országa által kijelölt szerv vagy hivatal által kiállított analitikai bizonylat, amennyiben a terméket közvetlen emberi fogyasztásra szánják.

112n. cikk

Nemzeti ellenőrzések

A tagállamok kockázatelemzésen alapuló ellenőrzések útján megvizsgálják, hogy a termékek megfelelnek-e az e szakaszban foglalt szabályoknak, és szükség esetén közigazgatási szankciókat alkalmaznak.

Végrehajtási hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhatja az e szakaszhoz kapcsolódó valamennyi szükséges intézkedést, különös tekintettel a következőkre:

- a) az általános forgalmazási előírás végrehajtására vonatkozó szabályok megállapítása;
- b) a XIIa. mellékletben foglalt meghatározások és kereskedelmi megnevezések alkalmazására vonatkozó szabályok megállapítása;
- c) a XIIa. melléklet III. része 5. pontjának második bekezdésében és a XIIa. melléklet VI. része hatodik bekezdésének a) pontjában említett termékek jegyzékének összeállítása a tagállamok által a területükön a XIIa. melléklet III. része 5. pontjának második bekezdésében és a XIIa. melléklet VI. része hatodik bekezdésének a) pontjában említett termékeknek megfelelőnek tekintett termékeket feltüntetve, a Bizottsághoz eljuttatandó indikatív jegyzékek alapján;
- d) az ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírások végrehajtására vonatkozó szabályok, köztük a mintavétellel és a termékek összetételének meghatározására szolgáló vizsgálati módszerekkel kapcsolatos részletes szabályok megállapítása;
- e) olyan szabályok megállapítása, amelyek segítségével kimutatható, hogy a termékek esetében alkalmaztak-e az engedélyezett borászati eljárásoknak meg nem felelő borászati kezeléseket;
- f) az ágazatok vagy termékek szerinti forgalmazási előírásoknak való megfelelés ellenőrzésére vonatkozó szabályok megállapítása;
- g) a tűréshatár meghatározására vonatkozó szabályok megállapítása;
- h) a megfeleléségi ellenőrzések elvégzéséért felelős hatóságokra, az ellenőrzések tartalmára, gyakoriságára, valamint a forgalmazás azon szakaszára vonatkozó rendelkezések elfogadása, amelyben a szóban forgó ellenőrzéseket el kell végezni;
- i) a 112l. cikkben előírt eltérés végrehajtásához szükséges intézkedések elfogadása.

* HL L 197., 2000.8.3., 19. o.

** HL L 10., 2002.1.12., 58. o.

*** HL L 10., 2002.1.12., 67. o.

**** HL L 15., 2002.1.17., 19. o.

***** HL L 10., 2002.1.12., 47. o.

***** HL L 10., 2002.1.12., 53. o.

***** HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

*****”

3. A 113. cikket el kell hagyni.
4. A 113a. cikk a következőképpen módosul:
 - a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a Bizottság másképp nem rendelkezik, az (1) bekezdésben említett forgalmazási előírások, továbbá a gyümölcs- és zöldségágazatra, valamint a feldolgozott gyümölcsök és zöldségek ágazatára vonatkozó forgalmazási előírások a forgalmazás valamennyi szakaszában alkalmazandók, beleértve a behozatalt és a kivitel is.”
 - b) A (4) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság által a 194. cikkben foglaltaknak megfelelően esetleg elfogadott bármely, különösen a megfeleléségi ellenőrzések következetes tagállami alkalmazásával kapcsolatos különös rendelkezés sérelme nélkül a tagállamok a gyümölcs- és zöldségágazat és a feldolgozott gyümölcsök és zöldségek ágazata tekintetében kockázatelemzés alapján szelektív módon ellenőrzik, hogy az érintett termékek megfelelnek-e a vonatkozó forgalmazási előírásoknak. Ezeket az ellenőrzéseket a termőterületekről történő elszállítást megelőző szakaszra kell összpontosítani, amikor a termékeket csomagolják vagy rakodják. A harmadik országokból származó termékek esetében az ellenőrzéseket a szabad forgalomba bocsátást megelőzően kell elvégezni.”
5. A 113d., a 118., a 120., a 120a–120g. cikket, a 121. cikk első bekezdésének a), b), c), d), e), f), g), h), i) és j) pontját, valamint ugyanezen cikk második, harmadik és negyedik bekezdését, továbbá a 158a. cikket el kell hagyni.
6. A VII. rész I. fejezete a következő 196a. és 196b. cikkel egészül ki:

„196a. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

- (1) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap az e rendeletben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (2) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az (1) bekezdésben említett felhatalmazást.

A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt ésszerű határidőn belül törekszik tájékoztatni arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve, hogy mely felhatalmazás visszavonásáról és milyen lehetséges indokok alapján kíván határozni.

A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

- (3) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

Ha az említett időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, azt ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az az időtartam letelte előtt hatályba léphet. Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.

196b. cikk

Végrehajtási jogi aktusok – bizottság

[Végrehajtási jogi aktusok e rendelet alapján történő elfogadásakor a Bizottság munkáját az e rendelet 195. cikkében említett bizottság, valamint a(z) xxxx/ééé/EU rendelet *(kiegészítendő az EUMSz. 291. cikkének (2) bekezdésében említett ellenőrzési mechanizmusokról szóló, jelenleg az Európai Parlament és a Tanács által tárgyalt rendelet elfogadását követően)* [5.] cikkében előírt eljárás segíti.]”

7. E rendelet 2. cikkének (1) bekezdésére is figyelemmel a XIa., a XIb., a XII., a XIII., a XIV., a XV., a XVa., a XVb. és a XVI. mellékletet el kell hagyni.
8. A rendelet új XIIa., XIIb. és XIIc. melléklettel egészül ki, amelyek szövege e rendelet I. mellékletében található.

2. cikk

- (1) Az 1234/2007/EK rendelet 113a., 113b., 114., 115., 116. cikke, 117. cikkének (1)–(4) bekezdése, továbbá az említett cikkek alkalmazása céljából a szóban forgó rendelet XIa. melléklete II. pontjának második bekezdése, XIa. mellékletének IV–IX. pontja, XII. melléklete IV.2. pontja, XIII. melléklete VI. pontjának második bekezdése, XIV. mellékletének A. része, XIV. melléklete B.I.2. és B.I.3. pontja, XIV. mellékletének B.III. pontja, XIV. mellékletének C. része, valamint XV.

mellékletének II., III., IV. és VI. pontja a (2) bekezdés értelmében meghatározandó időpontig továbbra is alkalmazandó.

- (2) A jogbiztonságnak a forgalmazási szabályok alkalmazása tekintetében történő biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározza azt az időpontot, amikortól az 1234/2007/EK rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említett rendelkezései vagy ezek részei többé már nem alkalmazandók az érintett ágazatra. Az említett időpont az e rendelet 1. cikkének 2. pontjában bevezetett módosításokban előírt, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó vonatkozó forgalmazási szabályok alkalmazásának kezdő időpontja.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Az 1234/2007/EK rendeletbe az e rendelet 1. cikkének 2. pontjával beillesztett 112b. cikket azonban [.../a hatálybalépés időpontját egy évvel követő időpont]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

„XIIa. Melléklet

A 163. cikkben említett termékek meghatározása, megjelölései és kereskedelmi megnevezései

E melléklet alkalmazásában a kereskedelmi megnevezés a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 5. cikkének (1) bekezdése értelmében az élelmiszer árumegnevezését jelenti.

I. RÉSZ: A LEGFELJEBB 12 HÓNAPOS SZARVASMARHÁK HÚSA

I. Meghatározás

E melléklet e részének alkalmazásában „hús”: bármely, legfeljebb tizenkét hónapos szarvasmarhából származó, emberi fogyasztásra szánt hasított test, csontos vagy csont nélküli hús belsőségekkel vagy ezek nélkül, frissen, fagyasztva vagy mélyhűtve, csomagolva vagy kiszerve is.

Vágáskor a legfeljebb tizenkét hónapos szarvasmarhákat a piaci szereplők az illetékes hatóság felügyelete alatt a következő kategóriák egyikébe sorolják:

(A) V kategória: nyolc hónapos vagy ennél fiatalabb szarvasmarhák

A kategóriát azonosító betű: V.

(B) Z kategória: nyolc hónapnál idősebb, de legfeljebb tizenkét hónapos szarvasmarhák

A kategóriát azonosító betű: Z.

II. Kereskedelmi megnevezések

1. A legfeljebb tizenkét hónapos szarvasmarhák húsát a különböző tagállamokban csak a következő, valamennyi tagállam vonatkozásában meghatározott kereskedelmi megnevezéssel vagy megnevezésekkel szabad forgalmazni:

(A) A nyolc hónapos vagy ennél fiatalabb szarvasmarhák húsa esetében [(A kategóriát azonosító betű: V)]:

Az értékesítés helye szerinti ország	Használandó kereskedelmi megnevezés
Belgium	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgária	месо от малки телета
Cseh Köztársaság	Telecí
Dánia	Lyst kalvekød

Németország	Kalbfleisch
Észtország	Vasikaliha
Görögország	μοσχάρι γάλακτος
Spanyolország	Tenera blanca, carne de ternera blanca
Franciaország	veau, viande de veau
Írország	Veal
Olaszország	vitello, carne di vitello
Ciprus	μοσχάρι γάλακτος
Lettország	Teļa gaļa
Litvánia	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Magyarország	Borjűhűs
Málta	Vitella
Hollandia	Kalfsvlees
Ausztria	Kalbfleisch
Lengyelország	Cielęcina
Portugália	Vitela
Románia	carne de vițel
Szlovénia	Teletina
Szlovákia	Teľacie mäso
Finnország	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Svédország	ljust kalvkött
Egyesült Királyság	Veal

(B) A nyolc hónapnál idősebb, de legfeljebb tizenkét hónapos szarvasmarhák húsa esetében (A kategóriát azonosító betű: Z)

Az értékesítés helye	Használandó kereskedelmi megnevezés
----------------------	-------------------------------------

szerinti ország	
Belgium	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch
Bulgária	Телешко месо
Cseh Köztársaság	hovězí maso z mladého skotu
Dánia	Kalvekød
Németország	Jungrindfleisch
Észtország	noorloomaliha
Görögország	vealó μοσχάρι
Spanyolország	Ternera, carne de ternera
Franciaország	jeune bovin, viande de jeune bovin
Írország	rosé veal
Olaszország	vitellone, carne di vitellone
Ciprus	vealó μοσχάρι
Lettország	jaunlopa gaļa
Litvánia	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Magyarország	Növendék marha húsa
Málta	Vitellun
Hollandia	rosé kalfsvlees
Ausztria	Jungrindfleisch
Lengyelország	młoda wołowina
Portugália	Vitelão
Románia	carne de tineret bovin
Szlovénia	meso težjih telet

Szlovákia	mäso z mladého dobytky
Finnország	vasikanliha/kalvkött
Svédország	Kalvkött
Egyesült Királyság	Beef

2. Az 1. pontban említett kereskedelmi megnevezéseket ki lehet egészíteni az adott húsrész vagy belsőség megnevezésével vagy jelölésével.
3. Az 1. pontban szereplő táblázat A. pontjában a V kategória esetében felsorolt kereskedelmi megnevezések, valamint az ezekből származtatott új megnevezések kizárólag abban az esetben használhatók, ha az e mellékletben foglalt feltételek teljesülnek.

Különösen a „veau”, a „telecí”, a „Kalb”, a „μσχάρι”, a „ternera”, a „kalv”, a „veal”, a „vitello”, a „vitella”, a „kalf”, a „vitela” és a „teletina” kifejezés nem használható tizenkét hónapnál idősebb szarvasmarha húsának kereskedelmi megnevezéseként, illetve nem szerepelhet ilyen hús címkéjén.

4. Az 1. pontban említett feltételek nem vonatkoznak az olyan szarvasmarha-húsra, amelyre 2007. június 29. előtt az 510/2006/EK tanácsi rendeletnek** megfelelően oltalom alatt álló eredetmegjelölést vagy földrajzi jelzést jegyeztek be.

II. RÉSZ: SZŐLŐBŐL KÉSZÜLT TERMÉKEK

(1) Bor

A bor kizárólag zúzott vagy nem zúzott friss szőlő vagy szőlőmust teljes vagy részleges alkoholos erjedése által nyert termék.

A bor:

- a) tényleges alkoholtartalma – függetlenül attól, hogy sor került-e a XIIc. melléklet B. szakaszában felsorolt eljárások alkalmazására vagy sem – nem kisebb 8,5 térfogatszázaléknál, amennyiben a bort kizárólag az e melléklet függelékében említett A. vagy B. szőlőtermő övezetekben szüretelt szőlőből állították elő, más szőlőtermő övezetekben pedig nem kisebb 9 térfogatszázaléknál;
- b) tényleges alkoholtartalma, eltérve az egyébként alkalmazandó minimális tényleges alkoholtartalomtól, oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel rendelkező bor esetében – függetlenül attól, hogy sor került-e a XIV. melléklet B. pontjában meghatározott eljárások alkalmazására vagy sem – legalább 4,5 térfogatszázalék;
- c) összes alkoholtartalma nem nagyobb 15 térfogatszázaléknál. Ugyanakkor, ettől eltérően:
 - az összes alkoholtartalom felső határa elérheti a 20 térfogatszázalékot az Unió egyes, a Bizottság által a 162. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó szőlőtermő területeiről származó, olyan borok esetében, amelyeket alkoholtartalom-növelés nélkül állítanak elő,
 - az összes alkoholtartalom felső határa meghaladhatja a 15 térfogatszázalékot az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel rendelkező olyan borok esetében, amelyeket alkoholtartalom-növelés nélkül állítanak elő;
- d) összes savtartalma (borkősavban kifejezve) nem kisebb, mint 3,5 gramm/liter vagy 46,6 milliekvivalens/liter, kivéve a Bizottság által a 162. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadott esetleges eltéréseket.

A „retsina” olyan bor, amelyet kizárólag Görögország földrajzi területén állítanak elő az Aleppo fenyőfa gyantájával kezelt szőlőmust felhasználásával. Az Aleppo fenyőfa gyantájának használata kizárólag a „retsina” nevű bor készítésére megengedett, Görögország vonatkozó rendelkezéseiben megállapított feltételek szerint.

A b) ponttól eltérve a „tokaji eszencia” és a „Tokajská esencia” bornak minősül.

Mindazonáltal a 112f. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok engedélyezhetik a „bor” szó használatát, ha az:

- valamely gyümölcs nevével együtt, összetett szó formájában a szőlőtől eltérő gyümölcs erjedésével nyert termékek megjelölésére szolgál; vagy
- egy összetett szó része.

Ki kell zárni az e mellékletben felsorolt borkategóriáknak megfelelő termékekkel való összetévesztés lehetőségét.

(2) Még erjedésben lévő újbor

A még erjedésben levő újbor olyan termék, amelynek alkoholos erjedése még nem ment teljesen végbe, és amelyet még nem fejtettek le a seprőjéről.

(3) Likőrbor

A likőrbor olyan termék:

- a) amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 15 és legfeljebb 22 térfogatszázalék;
- b) amelynek összes alkoholtartalma legalább 17,5 térfogatszázalék, kivéve bizonyos eredetmegjelöléssel vagy földrajzi jelzéssel ellátott likőrborokat, amelyek listáját a Bizottság a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén állítja össze;
- c) amelyet az alábbiakból állítanak elő:
 - részben erjedt szőlőmustból,
 - borból;
 - az előbbi termékek vegyítéséből, vagy
 - szőlőmustból vagy annak borral való vegyítéséből a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó egyes olyan likőrborok esetében, amelyek oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel rendelkeznek;
- d) amelynek eredeti természetes alkoholtartalma nem kevesebb 12 térfogatszázaléknál, kivéve az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott egyes olyan likőrborokat, amelyek jegyzékét a Bizottság a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén állítja össze;
- e) amelyhez a következők közül hozzáadtak
 - i. egyet vagy többet együttesen:
 - szőlő eredetű semleges alkoholt, ideértve a szárított szőlő lepárlásával előállított alkoholt is, amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 96 térfogatszázalék,

- borból vagy szárított szőlőből előállított párlat, amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 52 és legfeljebb 86 térfogatszázalék;
- ii. adott esetben a következő termék(ek)kel együtt:
 - sűrített szőlőmust,
 - az e) pont i. alpontjában említett termékek egyikének és a c) pont első és negyedik francia bekezdésében említett szőlőmustnak a keveréke;
- f) amelyhez az e) ponttól eltérve az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel rendelkező egyes olyan likőrborok esetében, amelyek jegyzékét a Bizottság a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén állítja össze, hozzáadták:
 - i. az e) pont i. alpontjában felsorolt termékeket egyedül vagy együttesen; vagy
 - ii. a következő termékek közül egyet vagy többet:
 - borból vagy száraz szőlőből előállított alkohol, amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 95 és legfeljebb 96 térfogatszázalék,
 - borpárlat vagy törkölypárlat, amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 52 és legfeljebb 86 térfogatszázalék,
 - szárított szőlőből készített párlat, amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 52 és legfeljebb 94,5 térfogatszázalék; valamint
 - iii. adott esetben egy vagy több terméket az alábbiak közül:
 - szárított szőlőből nyert részben erjedt szőlőmust,
 - közvetlen hőhatással készített sűrített szőlőmust, amely – e művelet kivételével – megfelel a sűrített szőlőmust fogalom meghatározásának,
 - sűrített szőlőmust,
 - az f) pont ii. alpontjában felsorolt termékek egyikének és a c) pont első és negyedik francia bekezdésében említett szőlőmustnak a keveréke.

(4) Pezsgő

A pezsgő olyan termék:

- a) amelyet első vagy második alkoholos erjesztéssel nyernek
 - friss szőlőből,

- szőlőmustból, vagy
 - borból;
- b) amelyből a tárolóedény kinyitásakor kizárólag az erjedésből származó szén-dioxid szabadul fel;
 - c) amelyben 20 °C-os hőmérsékleten, zárt tárolóedényekben tárolva 3 barnál nem kisebb túlnyomás uralkodik az oldott szén-dioxid jelenléte miatt; valamint
 - d) amely esetében az előállítására szánt küvék összes alkoholtartalma nem lehet kisebb, mint 8,5 térfogatszázalék.

(5) Minőségi pezsgő

A minőségi pezsgő olyan termék:

- a) amelyet első vagy második alkoholos erjesztéssel nyernek
 - friss szőlőből,
 - szőlőmustból, vagy
 - borból;
- b) amelyből a tárolóedény kinyitásakor kizárólag az erjedésből származó szén-dioxid szabadul fel;
- c) amelyben 20 °C-os hőmérsékleten, zárt tárolóedényekben tárolva 3,5 barnál nem kisebb túlnyomás uralkodik az oldott szén-dioxid jelenléte miatt; valamint
- d) amely esetében az előállítására szánt küvék összes alkoholtartalma nem lehet kisebb, mint 9 térfogatszázalék.

(6) Illatos minőségi pezsgő

Az illatos minőségi pezsgő olyan minőségi pezsgő:

- a) amelyet a küvé összeállításakor kizárólag a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén összeállított jegyzéken szereplő különleges borszőlőfajtákból nyert szőlőmustból vagy erjedésben lévő szőlőmustból állítanak elő.

A küvé összeállításakor bor felhasználásával, hagyományos módon előállított illatos minőségi pezsgők jegyzékét a Bizottság a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén határozza meg.

- b) amelyben 20°C-os hőmérsékleten, zárt tárolóedényekben tárolva 3 barnál nem kisebb túlnyomás uralkodik az oldott szén-dioxid jelenléte miatt;
- c) amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 6 térfogatszázalék; valamint
- d) amelynek összes alkoholtartalma legalább 10 térfogatszázalék.

(7) Szén-dioxid hozzáadásával készült habzóbor

A szén-dioxid hozzáadásával készült habzóbor olyan termék:

- a) amelyet oltalom alatt álló eredetmegnevezéssel vagy földrajzi jelzéssel nem rendelkező borból nyernek;
- b) amelyből a tárolóedény kinyitásakor olyan szén-dioxid szabadul fel, amely teljesen vagy részben e gáz hozzáadásából származik; valamint
- c) amelyben 20 °C-os hőmérsékleten, zárt tárolóedényekben tárolva 3 barnál nem kisebb túlnyomás uralkodik az oldott szén-dioxid jelenléte miatt.

(8) Gyöngyözőbor

A gyöngyözőbor olyan termék:

- a) amelyet borból nyernek, feltéve, hogy annak összes alkoholtartalma legalább 9 térfogatszázalék;
- b) amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 7 térfogatszázalék;
- c) amelyben 20°C-os hőmérsékleten, zárt tárolóedényekben tárolva minimum 1 bar és maximum 2,5 bar túlnyomás uralkodik a benne oldott endogén szén-dioxid jelenléte miatt; valamint
- d) amelyet 60 literes vagy annál kisebb térfogatú tárolóedényekbe töltenek.

(9) Szén-dioxid hozzáadásával készült gyöngyözőbor

A szén-dioxid hozzáadásával készült gyöngyözőbor olyan termék,

- a) amelyet borból nyernek;
- b) amelynek tényleges alkoholtartalma legalább 7 térfogatszázalék és összes alkoholtartalma legalább 9 térfogatszázalék;
- c) amelyben 20°C-os hőmérsékleten, zárt tárolóedényekben tárolva minimum 1 bar és maximum 2,5 bar túlnyomás uralkodik a teljes mértékben vagy részben hozzáadott oldott szén-dioxid jelenléte miatt; valamint
- d) amelyet 60 literes vagy annál kisebb térfogatú tárolóedényekbe töltenek.

(10) Szőlőmust

A szőlőmust a friss szőlőből természetes úton vagy fizikai eljárások révén nyert folyékony termék. A szőlőmust megengedett tényleges alkoholtartalma legfeljebb 1 térfogatszázalék.

(11) Részben erjedt szőlőmust

Az erjedésben lévő szőlőmust a szőlőmust erjedése által nyert olyan termék, amelynek tényleges alkoholtartalma nagyobb 1 térfogatszázaléknál, de kisebb a termék összes alkoholtartalmának háromötödénél.

(12) Szárított szőlőből nyert részben erjedt szőlőmust

A szárított szőlőből nyert részben erjedt szőlőmust szárított szőlőből nyert szőlőmust részleges erjesztésével készített olyan termék, amelynek erjedés előtti teljes cukortartalma legalább 272 gramm/liter, és amelynek természetes és tényleges alkoholtartalma nem lehet 8 térfogatszázaléknál kisebb. Azonban egyes, a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó borok, amelyek teljesítik ezeket a feltételeket, nem tekinthetők szárított szőlőből nyert erjedésben lévő szőlőmustnak.

(13) Sűrített szőlőmust

A sűrített szőlőmust olyan karamellizálatlan szőlőmust, amelyet szőlőmust részleges vízelvonásával állítanak elő, amihez a közvetlen hőhatás kivételével bármely engedélyezett módszert fel lehet használni oly módon, hogy a 112h. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésével és a 112o. cikk d) pontjával összhangban meghatározandó módszer szerint használt refraktométeren 20°C-os hőmérsékleten kijelzett érték ne legyen kisebb 50,9 ref. %-nál.

A sűrített szőlőmust esetében 1 térfogatszázaléknál nem nagyobb tényleges alkoholtartalom a megengedett.

(14) Finomított szőlőmustsűrítmény

A finomított szőlőmustsűrítmény olyan folyékony, karamellizálatlan termék,

- a) amelyet a szőlőmust részleges vízelvonásával állítanak elő, amihez a közvetlen hőhatás kivételével bármely engedélyezett módszert fel lehet használni oly módon, hogy a 112h. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésével és a 112o. cikk d) pontjával összhangban meghatározandó módszer szerint használt refraktométeren 20 °C-os hőmérsékleten kijelzett érték ne legyen kisebb 61,7 ref. %-nál;
- b) amelyet a savtalanítás és a cukortól eltérő egyéb összetevők eltávolítása céljából engedélyezett módszerekkel kezeltek;
- c) amely a következő tulajdonságokkal rendelkezik:
 - pH-értéke 25 Brix-en nem nagyobb 5-nél,
 - abszorbanciája 425 nanométeren, 1 centiméteres vastagságon, 25 Brix-en sűrített szőlőmustnál nem több mint 0,100,
 - egy bizonyos – külön meghatározandó – analitikai módszerrel nem érzékelhető szacharóztartalommal rendelkezik,
 - Folin–Ciocalteu-indexe nem nagyobb 6,00-nál 25 Brix-en,

- titrálható savtartalma az összcukortartalom kilogrammjára vonatkoztatva nem nagyobb, mint 15 milliekvivalens,
- kén-dioxid-tartalma az összcukortartalom kilogrammjára vonatkoztatva nem nagyobb, mint 25 milligramm,
- összes kationtartalma az összcukortartalom kilogrammjára vonatkoztatva nem nagyobb, mint 8 milliekvivalens,
- 25 Brixen és 20 °C-os hőmérsékleten vezetőképessége nem nagyobb, mint 120 mikro-Siemens/centiméter,
- furforoltartalma az összcukortartalom kilogrammjára vonatkoztatva nem több mint 25 milligramm,
- mezoinozitol jelenléte jellemzi.

A finomított szőlőmustsűrítmény esetében 1 térfogatszázaléknál nem nagyobb tényleges alkoholtartalom a megengedett.

(15) Szárított szőlőből készült bor

A szárított szőlőből készült bor olyan termék,

- a) amelyet alkoholtartalom-növelés nélkül, részleges vízelvonás céljából napon vagy árnyékon hagyott szőlőből állítanak elő;
- b) amelynek összes alkoholtartalma legalább 16 térfogatszázalék és tényleges alkoholtartalma legalább 9 térfogatszázalék; valamint
- c) amelynek természetes alkoholtartalma legalább 16 térfogatszázalék (vagy 272 gramm cukor literenként).

(16) Túlérett szőlőből készült bor

A túlérett szőlőből készült bor olyan termék,

- a) amelyet alkohol hozzáadása nélkül állítanak elő;
- b) amelynek természetes alkoholtartalma nagyobb 15 térfogatszázaléknál; valamint
- c) amelynek összes alkoholtartalma legalább 15 térfogatszázalék és tényleges alkoholtartalma legalább 12 térfogatszázalék.

A tagállamok e termékre érlelési időtartamot írhatnak elő.

(17) Borecet

A borecet olyan ecet,

- a) amelyet kizárólag a bor ecetsavas erjedése által nyernek; valamint

- b) amelynek összes savtartalma – ecetsavban kifejezve – legalább 60 gramm/liter.

III. RÉSZ: TEJ ÉS TEJTERMÉKEK

1. A „tej” szó kizárólag az egy vagy több fejből nyert rendes tőgyváladékot jelenti, az ahhoz történő hozzáadás vagy abból történő kivonás nélkül.

A „tej” szó alkalmazható azonban:

- a) olyan tejre, amelyet összetételének megváltoztatása nélkül kezeltek, vagy olyan tejre, amelynek zsírtartalmát e melléklet IV. részének értelmében szabványosították;
- b) egy vagy több szóval együtt a tej típusának, osztályának, eredetének és/vagy tervezett felhasználásának megjelölésére, azon fizikai kezelés, illetve az összetételben történt változtatás ismertetésére, amelynek alávetették, feltéve, hogy ez a változtatás a természetes tejalkotóelemek hozzáadására és/vagy kivonására korlátozódik.

2. E rész alkalmazásában „tejtermékek” a kizárólag tejből származó termékek, elismerve azt, hogy adhatók hozzájuk az előállításukhoz szükséges anyagok, feltéve, hogy ezeknek az anyagoknak a használata nem a tej bármely alkotóelemének teljes vagy részleges helyettesítését szolgálja.

A következőket kizárólag a tejtermékekre kell fenntartani:

- a) a forgalmazás valamennyi fázisában használt következő nevek:
- i. savó,
 - ii. tejszín,
 - iii. vaj,
 - iv. író,
 - v. vajolaj,
 - vi. kazeinok,
 - vii. vízmentes tejszír (AMF),
 - viii. sajt,
 - ix. joghurt,
 - x. kefir,
 - xi. kumisz,
 - xii. viili/fil,
 - xiii. smetana

xiv. fil;

- b) a 2000/13/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében a tejtermékek kapcsán használt árumegnevezések.
3. A „tej” kifejezés és a tejtermékekre alkalmazott megnevezések használhatóak más szóval vagy szavakkal együtt olyan összetett termékek megjelölésére, amelyeknek egyik alkotórésze sem helyettesíti valamely tejalkotórészt, illetve nem szolgál valamely tejalkotórész helyettesítésére, és amelyeknek a tej vagy a tejtermék akár mennyiségi szempontból, akár a termék jellegénél fogva lényeges összetevője.
4. A tej és a Bizottság által meghatározandó tejtermékek eredetét, amennyiben az nem szarvasmarha, fel kell tüntetni.
5. Az e rész 1., 2. és 3. pontjában említett megnevezések nem alkalmazhatók a hivatkozott pontokban említettektől eltérő termékekre.

Ez a rendelkezés azonban nem vonatkozik olyan termékek megnevezésére, amelyek pontos jellege a hagyományos felhasználásból egyértelműen kiderül, és/vagy amennyiben a megnevezést egyértelműen a termék valamely jellemző tulajdonságának leírására alkalmazzák.

6. Az e rész 1., 2. és 3. pontjában említettektől eltérő termékek vonatkozásában nem alkalmazható semmilyen olyan címke, kereskedelmi okmány, tájékoztató anyag vagy a 2006/114/EK tanácsi irányelv*** 2. cikkében meghatározott reklám bármely olyan formája, sem olyan kiserelési forma, amely azt állítja, sejteti vagy sugallja, hogy az tejtermék.

A tejet vagy tejterméket tartalmazó termékek esetében azonban a „tej” vagy az e rész 2. pontjának második albekezdésében említett megnevezések kizárólag az alapanyagok ismertetésére és az összetevőknek a 2000/13/EK irányelv szerinti felsorolásában használhatók.

IV. RÉSZ: A 0401 KN-KÓD ALÁ TARTOZÓ, EMBERI FOGYASZTÁSRA SZÁNT TEJ

I. Meghatározások

E rész alkalmazásában:

- a) „tej”: egy vagy több tehén fejésével nyert termék;
- b) „fogyasztói tej”: a III. pontban említett olyan termékek, amelyeket további feldolgozás nélkül juttatnak el a fogyasztókhoz;
- c) „zsírtartalom”: az adott tej száz egységében levő tejszír tömegben kifejezett aránya;
- d) „fehérjetartalom”: az adott tej száz egységében lévő fehérje tömegben kifejezett aránya (a tej tömegszázalékban kifejezett összes nitrogéntartalmát 6,38-cal megszorozva számított érték).

II. A végső fogyasztó részére történő szállítás vagy értékesítés

- (1) A végső fogyasztó részére csak a fogyasztói tejre megállapított követelményeknek megfelelő, feldolgozás nélküli tej szállítható vagy értékesíthető, akár közvetlenül, akár éttermek, kórházak, üzemi étkezdék vagy egyéb hasonló tömegétkeztetési egységek közvetítésével.
- (2) A termékek tekintetében alkalmazandó kereskedelmi megnevezések az e rész III. pontjában szereplő megnevezések. Ezek a megnevezések csak a hivatkozott pontban említett termékekre alkalmazhatóak az összetett megnevezésekben történő használatuk sérelme nélkül.
- (3) A tagállamok rendelkezéseket hoznak a fogyasztóknak az érintett termékek jellegével és összetételével kapcsolatos tájékoztatása érdekében, amennyiben az ilyen tájékoztatás hiánya zavart eredményezhet.

III. Fogyasztói tej

1. A következő termékeket kell fogyasztói tejnek tekinteni:
 - a) nyerstej: olyan tej, amelyet nem melegítettek 40 C fölé vagy nem tettek ki hasonló eredménnyel járó kezelésnek;
 - b) teljes tej: hőkezelt tej, amely a zsírtartalom vonatkozásában megfelel a következő követelmények egyikének:
 - i. standardizált teljes tej: legalább 3,50 % (m/m) zsírtartalmú tej. A tagállamok azonban további kategóriát is megállapíthatnak a 4,00 % (m/m) vagy azt meghaladó zsírtartalmú teljes tejre;
 - ii. nem standardizált teljes tej: olyan tej, amelynek zsírtartalmát a fejési fázis óta nem változtatták meg, sem tejzsírok hozzáadásával vagy kivonásával, sem olyan tejjel való elegyítésével, amelynek természetes zsírtartalmát megváltoztatták. Tejzsírtartalma azonban nem lehet 3,50 %-nál (m/m) kevesebb;
 - c) zsírszegény tej: olyan hőkezelt tej, amelynek zsírtartalmát legalább 1,50 %-ra (m/m) és legfeljebb 1,80 %-ra (m/m) csökkentették;
 - d) sovány (főlözött) tej: olyan hőkezelt tej, amelynek zsírtartalmát nem több, mint 0,50 %-ra (m/m) csökkentették.

Az első albekezdés b), c) és d) pontjában megállapított, zsírtartalomra vonatkozó követelményeknek nem megfelelő hőkezelt tej fogyasztói tejnek tekinthető, amennyiben zsírtartalmát világosan és könnyen olvasható formában, egy tizedesjegy pontossággal feltüntetik a csomagoláson „... % zsírtartalom” formában. Az ilyen típusú tej azonban nem nevezhető teljes tejnek, zsírszegény tejnek vagy sovány (főlözött) tejnek.

2. Az (1) bekezdés b) pontja ii alpontjának sérelme nélkül csak a következő módosítások engedhetők meg:

- a) a fogyasztói tejre meghatározott zsírtartalom teljesítése érdekében a természetes zsírtartalom módosítása tejszín hozzáadásával vagy kivonásával, vagy teljes tej, zsírszegény tej, illetve sovány (főlözött) tej hozzáadásával;
- b) a tej dúsítása tejfehérjékkel, ásványi sókkal vagy vitaminokkal;
- c) a laktóztartalom csökkentése glükózra vagy galaktózra történő átalakítás révén.

A tej összetételének a b) és c) pontban említett módosítása csak akkor engedélyezhető, ha ezt a termék csomagolásán kitörölhetetlenül feltüntetik úgy, hogy az könnyen látható és olvasható legyen. E jelölések feltüntetése azonban nem mentesít a 90/496/EGK tanácsi irányelvben**** meghatározott tápértékjelölési kötelezettség alól. Amennyiben fehérjék hozzáadására került sor, a dúsított tej fehérjetartalma 3,8 % (m/m) vagy annál több.

A tagállamok azonban korlátozhatják vagy megtilthatják a tej összetételének a b) és c) pontban említett módosítását.

3. A fogyasztói tej:

- a) fagyáspontja közelít a begyűjtött fogyasztói tej származási területén a nyerstej rögzített, átlagos fagyáspontjához;
- b) a 3,5 % (m/m) zsírtartalmú tej esetében 20 oC-on mérve legalább 1028 gramm/liter tömegű, az ettől eltérő zsírtartalmú tej esetében pedig azzal egyenértékű literenkénti tömegű;
- c) a 3,5 % (m/m) zsírtartalmú tej esetében minimum 2,9 % (m/m) fehérjét tartalmaz, az ettől eltérő zsírtartalmú tej esetében pedig azzal egyenértékű koncentrációjú.

V. RÉSZ: A BAROMFIHÚS-ÁGAZAT TERMÉKEI

E melléklet ezen része az alábbi fajoktól származó, az Unióban ipari vagy kereskedelmi úton forgalmazott bizonyos típusú és kizserelésű baromfihúsrá, előkészített baromfihúsrá és -belsősegekre, valamint baromfihúsból vagy -belsősegből készült termékekre alkalmazandó:

- Gallus domesticus,
- kacsá,
- liba,
- pulyka,
- gyöngytyúk.

E rendelkezéseket a 0210 99 39 KN-kód alá tartozó, sós lében tartósított baromfihúsrá is alkalmazni kell.

I. Meghatározások

- (1) „baromfi hús”: olyan emberi fogyasztásra alkalmas baromfi hús, amelyet hűtőkezelésen kívül nem vetettek alá kezelésnek;
- (2) „friss baromfi hús”: -2°C -nál nem alacsonyabb és $+4^{\circ}\text{C}$ -nál nem magasabb hőmérsékleten tárolt, a hűtési eljárás során korábban soha meg nem keményedett baromfi hús. A tagállamok azonban megállapíthatnak ettől kis mértékben eltérő hőmérsékleti követelményeket a friss baromfi hús kiskereskedelmi egységekben vagy az árusító hellyel szomszédos létesítményben történő darabolásához és kezeléséhez szükséges legrövidebb időtartamra, amennyiben a darabolás és a kezelés kizárólagos célja a vevő közvetlen, helyszíni kiszolgálása;
- (3) „fagyasztott baromfi hús”: olyan baromfi hús, amelyet a szokásos vágási technológia által megengedett lehető legrövidebb időn belül le kell fagyasztani, és mindenkor -12°C -nál nem magasabb hőmérsékleten kell tartani;
- (4) „gyorsfagyasztott baromfi hús”: olyan baromfi hús, amelyet mindenkor -18°C -nál nem magasabb hőmérsékleten kell tartani a 89/108/EGK tanácsi irányelvben***** előírt tőrés határokon belül;
- (5) „előkészített baromfi hús”: olyan baromfi hús, beleértve az apróra darabolt baromfi húst, amelyhez élelmiszereket, fűszereket vagy adalékanyagokat adtak hozzá, vagy amelyen olyan eljárásokat végeztek, amelyek nem voltak elegendőek a hús belső izomrost szerkezetének módosításához;
- (6) „friss előkészített baromfi hús”: olyan előkészített baromfi hús, amelyhez friss baromfi húst használtak fel.

A tagállamok azonban megállapíthatnak ettől kis mértékben eltérő hőmérsékleti követelményeket a friss előkészített baromfi hús előállításánál az üzemben végzett darabolás és kezelés megkönnyítéséhez szükséges legrövidebb időtartamra, és csak a szükséges mértékben.

- (7) baromfi hús-termék: a 853/2004/EK rendelet I. mellékletének 7.1. pontjában meghatározott olyan húskészítmény, amelyhez baromfi húst használtak fel.

VI. RÉSZ KENHETŐ ZSÍROK

A 112f. cikkben említett termékek feldolgozás nélkül sem közvetlenül, sem éttermeken, kórházakon, üzemi étkezdéken vagy hasonló létesítményeken keresztül nem értékesíthetők és nem juttathatók el a végső fogyasztóhoz, amennyiben nem felelnek meg a mellékletben meghatározott követelményeknek.

E termékek kereskedelmi megnevezése meg kell egyezzen az ebben a részben szereplővel.

Az alább szereplő kereskedelmi megnevezéseket az itt meghatározott, a következő N-kódok alá besorolt, legalább 10, de legfeljebb 90 tömegszázalék zsírtartalmú termékek számára kell fenntartani:

- a) a 0405 és az ex 2106 KN-kód alá tartozó tejzsírok;
- b) az ex 1517 KN-kód alá tartozó zsírok;
- c) az ex 1517 és az ex 2106 KN-kód alá tartozó, növényi és/vagy állati termékekből álló zsírok.

A szárazanyagon belül a zsírtartalom só nélküli arányának legalább kétharmadot kell kitennie.

E kereskedelmi megnevezések azonban csak azokra a termékekre alkalmazandók, amelyek 20 C hőmérsékleten megőrzik szilárd halmazállapotukat, és kenhetőek.

A meghatározásokat nem kell alkalmazni a következőkre:

- a) az olyan termékek megjelölésére, amelyeknél a hagyományos felhasználásból egyértelműen megállapítható a termékek pontos jellege és/vagy ha a megjelöléseket egyértelműen a termék jellemző tulajdonságának ismertetésére használják;
- b) koncentrált termékek (vaj, margarin, keverékek) megnevezésére, amelyek zsírtartalma legalább 90 %.

Zsírcsoport	Kereskedelmi megnevezés	Termékkategória
Meghatározások		A kategória kiegészítő leírása a zsírtartalom tömegszázalékának megadásával
<p>A. Tejszírok</p> <p>Szilárd, képlékeny, elsődlegesen „víz az olajban” típusú, emulzió formájú termékek, amelyek kizárólag tejből és/vagy bizonyos tejtermékekből készültek, és amelyek esetében a zsír az alapvető értékösszetevő. Ugyanakkor adhatók hozzájuk az előállításukhoz szükséges egyéb anyagok, amennyiben ezen anyagok nem a tej bármely alkotóelemének teljes vagy részleges helyettesítését szolgálják.</p>	<p>1. Vaj</p> <p>2. Háromnegyed-zsíros vaj (*)</p> <p>3. Félzsíros vaj (**)</p> <p>4. Kenhető vajkészítmény X %</p>	<p>A termék tejszírtartalma legalább 80, de kevesebb mint 90 %, maximális víztartalma 16 %, és zsírintes tejszáranyag-tartalma 2 %.</p> <p>A termék tejszírtartalma legalább 60 és legfeljebb 62 %.</p> <p>A termék tejszírtartalma legalább 39 és legfeljebb 41 %.</p> <p>Termék a következő tejszírtartalommal:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 39 % alatti, - több mint 41 %, de kevesebb mint 60 %, - több mint 62 %, de kevesebb mint 80 %.
<p>B. Zsírok</p> <p>Szilárd, képlékeny, elsődlegesen „víz az olajban” típusú, emulzió formájú termékek, amelyek szilárd és/vagy folyékony növényi és/vagy állati eredetű, emberi fogyasztásra alkalmas zsírokból készültek, és amelyek tejszírtartalma a zsírtartalom legfeljebb 3 %-a-a.</p>	<p>1. Margarin</p> <p>2. Háromnegyed-zsíros margarin (***)</p> <p>3. Félzsíros margarin (****)</p> <p>4. Kenhető zsír X %</p>	<p>Növényi és/vagy állati zsírokból előállított termék, amelynek zsírtartalma legalább 80 %, de kevesebb mint 90 %.</p> <p>Növényi és/vagy állati zsírokból előállított termék, amelynek zsírtartalma legalább 60 %, de legfeljebb 62 %.</p> <p>Növényi és/vagy állati zsírokból előállított termék, amelynek zsírtartalma legalább 39 %, de legfeljebb 41 %.</p> <p>Növényi és/vagy állati zsírból készült termék a következő zsírtartalommal:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 39 % alatti, - több mint 41 %, de kevesebb mint 60 %, - több mint 62 %, de kevesebb mint 80 %.

Zsírcsoport	Kereskedelmi megnevezés	Termékkategória
Meghatározások		A kategória kiegészítő leírása a zsírtartalom tömegszázalékának megadásával
C. Növényi és/vagy állati termékekből álló zsírok	1. Keverék	Növényi és/vagy állati zsírok keverékéből előállított termék, amelynek zsírtartalma legalább 80 %, de kevesebb, mint 90 %.
Szilárd, képlékeny, elsődlegesen „víz az olajban” típusú, emulzió formájú termékek, amelyek szilárd és/vagy folyékony növényi és/vagy állati eredetű, emberi fogyasztásra alkalmas zsírokból készültek, és amelyek tejszírtartalma a zsírtartalom 10 % és 80 %-a között van.	2. Háromnegyed-zsíros keverék (*****)	Növényi és/vagy állati zsírok keverékéből előállított termék, amelynek zsírtartalma legalább 60 %, de legfeljebb 62 %.
	3. Félzsíros keverék (*****)	Növényi és/vagy állati zsírok keverékéből előállított termék, amelynek zsírtartalma legalább 39 %, de legfeljebb 41 %.
	4. Kenhető keverék X %	Növényi és/vagy állati zsírok keverékéből készült termék a következő zsírtartalommal: <ul style="list-style-type: none"> - 39 % alatti, - több mint 41 %, de kevesebb mint 60 %, - több mint 62 %, de kevesebb mint 80 %.

(*) Dán megfelelője „smør 60”.

(**) Dán megfelelője „smør 40”.

(***) Dán megfelelője „margarine 60”.

(****) Dán megfelelője „margarine 40”.

(*****) Dán megfelelője „blandingsprodukt 60”.

(*****) Dán megfelelője „blandingsprodukt 40”.

Megjegyzés Az e részben felsorolt termékek tejszírszövetevője kizárólag fizikai eljárásokkal módosítható.

VII. RÉSZ az olívaolajra és olívapogácsa-olajra vonatkozó megjelölések és meghatározások

Az e részben meghatározott, az olívaolajra és olívapogácsa-olajra vonatkozó megjelölések és meghatározások használata kötelező az érintett termékek Unión belüli forgalmazása során, valamint – amennyiben a szóban forgó megjelölések és meghatározások összeegyeztethetők a kötelező erejű nemzetközi szabályokkal – a harmadik országokkal folytatott kereskedelemben is.

Kizárólag az e rész 1. pontjának a) és b) alpontjában, valamint 3. és 6. pontjában említett olajok hozhatók kiskereskedelmi forgalomba.

(1) Szűz olívaolajok

Az olajfa terméséből kizárólag mechanikai vagy egyéb fizikai eljárással olyan körülmények, különösen hőmérsékleti viszonyok között előállított olajok, amelyek nem vezetnek az olaj összetételének megváltozásához, és amelyeket mosáson, ülepitésen, centrifugáláson és szűrésen kívül nem vetettek alá semmilyen kezelésnek, kivéve az oldószerek felhasználásával vagy újraélesztézési eljárással nyert olajokat és mindenféle, egyéb olajokkal készített keverékeket.

A szűz olívaolajok kizárólag a következő osztályokba sorolhatók be és az alábbi megjelölésekkel láthatók el:

a) Extraszűz olívaolaj

Olyan szűz olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett szabadzsírsav-tartalma 100 grammonként nem haladja meg a 0,8 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

b) Szűz olívaolaj

Olyan szűz olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett szabadzsírsav-tartalma 100 grammonként nem haladja meg a 2 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

c) Lampant olívaolaj

Olyan szűz olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett szabadzsírsav-tartalma 100 grammonként meghaladja a 2 grammot, és/vagy amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

(2) Finomított olívaolaj

Szűz olívaolaj finomításával nyert olyan olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett szabadzsírsav-tartalma 100 grammonként nem haladja meg a 0,3 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

(3) Finomított olívaolajokból és szűz olívaolajokból álló olívaolaj

Finomított olívaolaj és a lampant olívaolajon kívüli szűz olívaolaj keverésével nyert olyan olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett szabadzsírsav-tartalma 100 grammonként nem haladja meg az 1 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

(4) Nyers olívapogácsa-olaj

Olívapogácsából oldószeres vagy fizikai eszközök alkalmazásával történő kezelés útján nyert olyan olaj, vagy bizonyos meghatározott jellemzők kivételével a lampant olívaolajnak megfelelő olaj – az újraészterezés útján nyert olaj és az egyéb olajfajtákkal kevert olajok kivételével –, amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

(5) Finomított olívapogácsa-olaj

Nyers olívapogácsa-olaj finomításával nyert olyan olaj, amelynek olajsavban kifejezett szabadzsírsav-tartalma 100 grammonként nem haladja meg a 0,3 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

(6) Olívapogácsa-olaj

Finomított olívapogácsa-olaj és a lampant olívaolajon kívüli szűz olívaolaj keverésével nyert olyan olaj, amelynek olajsavban kifejezett szabadzsírsav-tartalma 100 grammonként nem haladja meg az 1 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória tekintetében meghatározott jellemzőknek.

A XIIa. melléklet II. részének függeléke

Szőlőtermő övezetek

A szőlőtermő övezetek a következők:

(1) Az A. szőlőtermő övezet részei:

- a) Németországban a 2. pont a) alpontjába nem tartozó szőlőfajtákkal betelepített területek;
- b) Luxemburgban a luxemburgi borvidék;
- c) Belgiumban, Dániában, az Egyesült Királyságban, Hollandiában, Írországban, Lengyelországban és Svédországban ezeknek az országoknak a szőlőtermő területei;
- d) a Cseh Köztársaságban a Čechy bortermelő vidék.

(2) A B. szőlőtermő övezet részei:

- a) Németországban a Baden régióhoz tartozó, szőlővel betelepített területek;
- b) Franciaországban az e mellékletben nem említett megyékben, valamint a következő megyékben található, szőlővel betelepített területek:

- Elzász: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Lotharingia: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillan település),
 - a Loire völgye: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, valamint a Nièvre megyei Cosne-sur-Loire járás szőlővel betelepített területei;
- c) Ausztriában az ausztriai szőlőtermő területek;
- d) a Cseh Köztársaságban Moravia régió bortermelő vidék és azok a szőlővel betelepített területek, amelyek nem szerepelnek az 1. pont d) alpontjában;
- e) Szlovákiában a következő régiókban található szőlőtermő területek: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť és a 3. pont f) alpontjában nem szereplő szőlőtermő területek;
- f) Szlovéniában a következő régiókban található szőlőtermő területek:
- Podravje, Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska és Bela krajina, és azok a szőlővel betelepített területek, amelyek nem szerepelnek a 4. pont d) alpontjában;
- g) Romániában a Podişul Transilvaniei területe.
- (3) A C. I. szőlőtermő övezet részei:
- a) Franciaországban:
- a következő megyék szőlővel betelepített területei: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d’Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (Chapareillan település kivételével), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre, (Cosne-sur-Loire járás kivételével), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - a Drôme megyei Valence és Die járás szőlővel betelepített területei (Dieulefit, Loriol, Marsanne és Montélimar kantonok kivételével),

- Ardèche megyében Tournon járásban Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge és la Voulte-sur-Rhône kantonok szőlővel betelepített területei;
 - b) Olaszországban a Valle d’Aosta régióban, valamint Sondrio, Bolzano, Trento és Belluno tartományban található, szőlővel betelepített területek;
 - c) Spanyolországban A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa és Vizcaya tartományban található, szőlővel betelepített területek;
 - d) Portugáliában a Norte régióknak abban a részében található szőlőtermő területek, amely megfelel a „Vinho Verde”-ként megjelölt bortermőhelynek, valamint a „Região vitícola da Extremadura”-hoz tartozó „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra, e Torres Vedras” szőlőtermő területek („Freguesias da Carvoeira e Dois Portos” kivételével);
 - e) Magyarországon az összes szőlőtermő terület;
 - f) Szlovákiában a Tokajská Vvinohradnícka oblasť területén található, szőlővel betelepített területek;
 - g) Romániában azok a szőlőtermő területeket, amelyek nem tartoznak a 2. pont g) alpontja vagy a 4. pont f) alpontja alá.
- (4) A C. II. szőlőtermő övezet részei:
- a) Franciaországban:
 - a következő megyék szőlővel betelepített területei: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (az Olette és Arles-sur-Tech kanton kivételével), Vaucluse,
 - szőlővel betelepített területek Var megye azon részén, amely a délen határos Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour és Sainte-Maxime település északi határával,
 - szőlővel betelepített területek Nyons járásban, illetve a Drôme megyei Loriol-sur-Drôme kantonban,
 - szőlővel betelepített területek Ardèche megyének a 3. pont a) alpontjában fel nem sorolt részeiben;
 - b) Olaszországban a következő régiók szőlővel betelepített területei: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (Sondrio tartomány kivételével), Marche, Molise, Piemont, Toszkána, Umbria Veneto (Belluno tartomány kivételével), beleértve az ezekhez a régiókhoz tartozó szigeteket is, mint például Elba és a Toszán szigetcsoport többi szigete, a Ponziane szigetek, Capri és Ischia;
 - c) Spanyolországban a következő tartományok szőlővel betelepített területei:

- Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (kivéve azokat a településeket, amelyek megfelelnek a cebrerosi „comarca”-ként megjelölt bornak), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - Zaragoza tartománynak abban a részében, amely az Ebro folyótól északra fekszik,
 - Tarragona tartománynak azokon a településein, amelyek a Penedés eredetmegjelöléshez tartoznak,
 - Tarragona tartománynak abban a részében, amelyhez a Conca de Barbera-i „comarca”-ként megjelölt bor tartozik;
- d) Szlovéniában a következő régiók szőlővel betelepített területei: Brda vagy Goriška Brda, Vipavska dolina vagy Vipava, Kras és Slovenska Istra;
- e) Bulgáriában a következő régiók szőlővel betelepített területei: Dunavszka Ravnina (Дунавска равнина), Csernomorszki Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Romániában a következő régiók szőlővel betelepített területei:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului és Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, a déli borvidék, beleértve a homokos és egyéb kedvező talajú területeket.

(5) A C. III. a) szőlőtermő övezet részei

- a) Görögországban a következő nómoik szőlővel betelepített területei: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi, valamint Thira szigete (Santorini);
- b) Cipruson a 600 métert meghaladó tengerszint feletti magasságon található szőlőtermő területek;
- c) Bulgáriában azok a szőlőtermő területek, amelyek nem tartoznak a 4. pont e) alpontjába.

(6) A C. III. b) szőlőtermő övezet részei:

- a) Franciaországban:
- a Korzika megyéiben található, szőlővel betelepített területek,
 - Var megyében a tenger és a (szintén idetartozó) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour és Sainte-Maxime település által határolt vonal között található, szőlővel betelepített területek;
 - Olette és Arles-sur-Tech kantonban a Pyrénées-Orientales megyében található, szőlővel betelepített területek;
- b) Olaszországban a következő régiók szőlővel betelepített területei: Calabria, Basilicata, Apulia, Szardínia és Szicília, beleértve az ezekhez a régiókhoz tartozó szigeteket is, mint például Pantelleria és a Lipari-, Egadi- és a Pelagiai-szigetek;
- c) Görögországban az 5. pont a) alpontjában fel nem sorolt, szőlővel betelepített területek;
- d) Spanyolországban a 3. pont c) alpontjában vagy a 4. pont c) alpontjában fel nem sorolt, szőlővel betelepített területek;
- e) Portugáliában a 3. pont d) alpontjában fel nem sorolt régiókban található, szőlővel betelepített területek;
- f) Cipruson a 600 métert nem meghaladó tengerszint feletti magasságon található szőlőtermő területek;
- g) g) Máltán a szőlővel betelepített területek.

Az e mellékletben említett közigazgatási egységek által lefedett területek körülhatárolása az 1981. december 15-én hatályban levő nemzeti rendelkezések szerint történt, illetve Spanyolország esetében az 1986. március 1-jén hatályban levő nemzeti rendelkezések szerint, Portugália esetében pedig az 1998. március 1-jén hatályban levő nemzeti rendelkezések szerint.

XIb. melléklet

A 112b. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NEMZETKÖZI SZERVEZETEK

- Codex Alimentarius
- az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottsága

XIIc. melléklet

I. rész:

ALKOHOLTARTALOM-NÖVELÉS, SAVTARTALOM-NÖVELÉS ÉS SAVTOMPÍTÁS BIZONYOS SZŐLŐTERMŐ ÖVEZETEKBEN

A. Az alkoholtartalom-növelés korlátai

1. Amennyiben az Unió bizonyos, a II. melléklet függelékében említett szőlőtermelő övezeteiben az éghajlati feltételek szükségessé teszik, az érintett tagállamok megengedhetik a friss szőlő, a szőlőmust, a részben erjedt szőlőmust, illetve a még erjedésben levő újbor és a 112i. cikk szerint osztályozható borszőlőfajtákból előállított borok térfogatszázalékban számított természetes alkoholtartalmának növelését.
2. A természetes alkoholtartalom növelése a B. pontban említett borászati eljárásokkal történik, és nem haladhatja meg a következő határértékeket:
 - a) 3 térfogatszázalék a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A. szőlőtermő övezetben;
 - b) 3 térfogatszázalék a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett B. szőlőtermő övezetben;
 - c) 1,5 térfogatszázalék a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett C. szőlőtermő övezetben;
3. A rendkívül kedvezőtlen időjárású években a tagállamok kérhetik, hogy a 2. pontban megállapított határérték(ek)et 0,5 %-kal emeljék. Ilyen kérés esetén a Bizottság a 112o. cikk d) pontjában említett hatáskörben a lehető leghamarabb elfogadja a végrehajtási jogi aktust. A Bizottság törekszik törekszik arra, hogy határozatát a kérelem benyújtását követő négy héten belül meghozza.

B. Alkoholtartalom-növelési eljárások

1. Az A. szakaszban említett térfogatban számított természetes alkoholtartalom-növelés csak a következők szerint hajtható végre:
 - a) friss szőlő, részben erjedt szőlőmust, illetve még erjedésben levő újbor esetében szacharóz, sűrített szőlőmust vagy finomított szőlőmustsűrítmény hozzáadásával;
 - b) szőlőmust esetében szacharóz, sűrített szőlőmust vagy finomított szőlőmustsűrítmény hozzáadásával, vagy részleges sűrítéssel, beleértve a fordított ozmózist;
 - c) bor esetében hűtéssel történő részleges sűrítéssel.
2. Az 1. pontban említett eljárások kölcsönösen kizárják egymást, amennyiben a bor vagy a szőlőmust alkoholtartalmát sűrített szőlőmusttal vagy finomított szőlőmustsűrítménnyel növelik, és a 103y. cikk alapján támogatást fizettek.

3. A szacharóz 1. pont a) és b) alpontjában említett hozzáadása csak száraz cukrozással, és csak az alábbi övezetekben végezhető:
- a) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A. szőlőtermő övezet;
 - b) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett B. szőlőtermő övezet;
 - c) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett C. szőlőtermő övezet;

kivéve az Olaszországban, Görögországban, Spanyolországban, Portugáliában és Cipruson lévő szőlőültetvényeket, és az alábbi fellebbviteli bíróságok joghatósága alá tartozó franciaországi megyékben lévő szőlőültetvényeket:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

A francia nemzeti hatóságok azonban a fent említett francia megyékben kivételesen engedélyezhetik a száraz cukorral történő alkoholtartalom-növelést. Franciaországnak haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot és a többi tagállamot az ilyen engedélyekről.

4. A sűrített szőlőmust vagy finomított szőlőmustsűrítmény hozzáadása nem eredményezheti a friss zúzott szőlő, szőlőmust, részben erjedt szőlőmust vagy még erjedésben levő újbork eredeti térfogatának a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A. szőlőtermő övezetben 11 %-nál, B. szőlőtermő övezetben 8 %-nál és C. szőlőtermő övezetekben pedig 6,5 %-nál nagyobb mértékű növekedését.
5. Az 1. pontban említett eljárásoknak alávetett szőlőmust vagy bor sűrítése:
- a) nem eredményezheti a termék eredeti térfogatának 20 %-nál nagyobb mértékű csökkenését;
 - b) az A. szakasz 2. pontjának c) alpontjától eltérve nem eredményezheti a termék természetes alkoholtartalmának 2 térfogatszázalékot meghaladó növekedését.

6. Az 1. és az 5. pontban említett eljárások nem növelhetik a friss szőlő, a szőlőmust, a részben erjedt szőlőmust, a még erjedésben lévő újbor és a bor összes alkoholtartalmát:
 - a) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A. szőlőtermő övezetben több, mint 11,5 térfogatszázalékra;
 - b) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett B. szőlőtermő övezetben több, mint 12 térfogatszázalékra;
 - c) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett C. szőlőtermő övezetben több, mint 12,5 térfogatszázalékra;
 - d) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett C.II. szőlőtermő övezetben több, mint 13 térfogatszázalékra; valamint
 - e) a XIIa. melléklet III. részének függelékében említett C.III. szőlőtermő övezetben több, mint 13,5 térfogatszázalékra;
7. A 6. ponttól eltérve a tagállamok:
 - a) vörösbor esetében a 6. pontban említett termékek összes alkoholtartalmának felső határát 12 térfogatszázalékra emelhetik a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A. szőlőtermő övezetben, illetve 12,5 térfogatszázalékra a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett B. szőlőtermő övezetben;
 - b) a 6. pontban említett termékek térfogatban számított összes alkoholtartalmát eredetmegjelöléssel ellátott borok esetében egy általuk meghatározandó szintre emelhetik.

C. Savtartalom-növelés és savtompítás

1. A friss szőlő, a szőlőmust, a részben erjedt szőlőmust, a még erjedésben levő újbor, valamint a bor alávethető:
 - a) savtompításnak a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A., B. és C. I. szőlőtermő övezetekben;
 - b) savtartalom-növelésnek és savtompításnak a II. melléklet függelékében említett C. I., C. II. és C. III. a) szőlőtermő övezetben, e szakasz 7. pontja előírásainak sérelme nélkül; vagy
 - c) savtartalom-növelésnek a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett C. III. b) szőlőtermő övezetben.
2. Az 1. pontban említett, bortól eltérő termékek savtartalmának növelése csak 1,50 g/l felső határig (borkősavban kifejezve) vagy literenkénti 20 milliekvivalensig történhet.
3. A borok savtartalmának növelése csak 2,50 g/l felső határig (borkősavban kifejezve) vagy literenkénti 33,3 milliekvivalensig történhet.

4. A borok savtompítása csak 1 g/l felső határig (borkősavban kifejezve) vagy literenkénti 13,3 milliekvivalensig történhet.
5. A sűrítésre szánt szőlőmust savtartalma részlegesen tompítható.
6. Az 1. pont ellenére a rendkívüli időjárási körülmények által jellemzett években a tagállamok a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A. és B. szőlőtermő övezetekben az e szakasz 2. és 3. pontjában említett feltételek szerint engedélyezhetik az 1. pontban említett termékek savtartalmának növelését.
7. Ugyanazon termék savtartalom-növelése és alkoholtartalom-növelése – kivéve a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó eltéréseket –, illetve savtartalom-növelése és savtompítása egymást kölcsönösen kizáró eljárások.

D. Eljárások

1. A B. és a C. szakaszban említett eljárások – a borok savtartalom-növelésének és savtompításának kivételével – csak akkor engedélyezettek, ha ezeket a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó feltételek szerint végzik akkor, amikor a friss szőlőt, a szőlőmustot, a részben erjedt szőlőmustot vagy a még erjedésben levő újbort borrá vagy az (1) cikk (1) bekezdésének 1) pontjában említett egyéb, a pezsgőtől és a szén-dioxid hozzáadásával készült habzóborból eltérő, közvetlen emberi fogyasztásra szánt itallá alakítják abban a szőlőtermő övezetben, ahol a felhasznált friss szőlőt szüretelték.
2. A borok sűrítését abban a szőlőtermő övezetben kell végezni, ahol a felhasznált friss szőlőt szüretelték.
3. A borok savtartalmának növelésére és savtompítására csak abban a bortermelő gazdaságban és szőlőtermő övezetben kerülhet sor, ahol a szóban forgó bor készítéséhez felhasznált szőlőt szüretelték.
4. Az 1., 2. és 3. pontban említett eljárásokról tájékoztatni kell az illetékes hatóságokat. Ugyanez vonatkozik a természetes vagy jogi személyek, illetve személyek csoportjai, különösen a termelők, palackozók, feldolgozók és a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó kereskedők által szakmájuk gyakorlása során a friss szőlővel, szőlőmusttal, részben erjedt szőlőmusttal vagy hordós borral azonos időben és azonos helyen tárolt sűrített szőlőmust, finomított szőlőmustsűrítmény vagy szacharóz mennyiségére vonatkozóan. Az e mennyiségekről való tájékoztatás azonban helyettesíthető a bejövő árukra és a készlet felhasználására vonatkozó nyilvántartásba való bejegyzéssel.
5. A B. és C. szakaszban említett eljárások mindegyikét fel kell tüntetni a 185c. cikkben előírt kísérő okmányon, amely a kezelésen átesett termékek forgalomba hozatalához szükséges.
6. Ezek az eljárások – a rendkívüli időjárási körülmények esetén alkalmazható eltérésekre figyelemmel – nem végezhetők el:

- a) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett C. szőlőtermő övezetben január 1. után;
 - b) a XIIa. melléklet II. részének függelékében említett A. és B. szőlőtermő övezetekben március 16. után; és kizárólag az e dátumokat közvetlenül megelőző szőlőszüretből származó termékek esetében végezhető el.
7. A 6. pont ellenére a borok hűtéssel történő sűrítése, savtartalmának növelése és savtompítása egész évben végezhető.

II. rész

KORLÁTOZÁSOK

A. Általában

1. Az engedélyezett borászati eljárások egyike sem tartalmazhatja víz hozzáadását, kivéve, ha az különleges technikai okból szükséges.
2. Az engedélyezett borászati eljárások egyike sem tartalmazhatja alkohol hozzáadását, kivéve az alkohol, likőrbor, a pezsgő, a lepárlás céljából szeszezett bor és a gyöngyözőbor hozzáadásával lefojtott erjesztésű friss szőlőmustok esetét.
3. A lepárlás céljára szeszezett bort kizárólag lepárlásra lehet felhasználni.

B. Friss szőlő, szőlőmust és szőlőlé

1. Alkohol hozzáadásával fojtott friss szőlőmust csak a 2204 10, 2204 21 és 2204 29 KN-kódok alá nem tartozó termékek készítése során használható. Ez nincs kihatással azon szigorúbb előírásokra, amelyeket a tagállamok a 2204 10, 2204 21 és 2204 29 KN-kódok alá nem tartozó termékek területükön történő előállítására vonatkozóan érvényesíthetnek.
2. A szőlőlevet és sűrített szőlőlevet nem szabad borrá alakítani vagy borhoz hozzáadni. Az Unió területén tilos ezeknek az alkoholos erjesztése.
3. Az 1. és 2. pont rendelkezései nem vonatkoznak azokra a termékekre, amelyek az Egyesült Királyságban, Írországon és Lengyelországban a 2206 00 KN-kód alá tartozó termékek előállítására szolgálnak, és amelyek esetében a tagállamok engedélyezhetik a „bor” kereskedelmi megjelölést is magában foglaló összetett név használatát.
4. Töppedt szőlőből nyert részben erjedt szőlőmustot kizárólag likőrborok készítésére – kizárólag azokon a borvidékeken, ahol ennek 1985. január 1-jén hagyományai voltak – és túlérett szőlőből készített borok készítésére lehet forgalomba hozni.
5. Az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban az EUMSZ. 43. cikkének (2) bekezdése értelmében hozott eltérő határozat hiányában a harmadik országokból származó friss szőlőt, szőlőmustot, részben erjedt szőlőmustot, sűrített szőlőmustot, finomított szőlőmustsűrítményt, alkohol hozzáadásával

fojtott szőlőmustot, szőlőlevet, sűrített szőlőlevet és bort, valamint e termékek keverékeit az Unió területén nem szabad az e mellékletben említett termékékké feldolgozni vagy ilyen termékhez hozzáadni.

C. Borok keverése

Az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban az EUMSZ. 43. cikkének (2) bekezdése értelmében hozott eltérő határozat hiányában harmadik országból származó bort tilos az Unióból származó borral házasítani, valamint tilos harmadik országokból származó borokat egymással házasítani az Unió területén.

D. Melléktermékek

1. A szőlő túlpréselése tilos. A tagállamok a helyi és a technikai feltételeket figyelembe véve meghatározzák azt a minimális alkoholmennyiséget, amelyet a szőlő kipréselése után a szőlőtörkölynek és a borseprőnek tartalmaznia kell.

Az e melléktermékekben levő alkohol mennyiségét a tagállamok legalább az előállított bor alkoholtartalmának 5 %-ával egyenlő szinten határozzák meg.

2. Borseprőből vagy szőlőtörkölyből közvetlen emberi fogyasztásra szánt bort vagy italt – alkohol, borpárlat vagy törkölybor kivételével – nem szabad előállítani. A bor seprőre, szőlőtörkölyre vagy kipréselt aszúpépre töltése a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó feltételek mellett engedélyezhető, amennyiben ezt az eljárást hagyományosan alkalmazzák Magyarországon a „tokaji fordítás” és a „tokaji másolás”, valamint Szlovákiában a „Tokajský fordítás” és a „Tokajský másolás” előállításakor.
3. A borseprő préselése és a szőlőtörköly újraerjesztése a lepárlástól és a törkölyborkészítéstől eltérő célra tilos. A borseprő szűrése és centrifugálása nem tekintendő préselésnek abban az esetben, ha az így előállított termékek megbízható, eredeti és forgalomképes minőségűek.
4. A törkölybort, amennyiben előállítását az érintett tagállam engedélyezi, kizárólag lepárlásra vagy a bortermelő háztartásában való fogyasztásra lehet felhasználni.
5. A tagállamok arra vonatkozó lehetőségének a sérelme nélkül, hogy határozzanak a melléktermékek lepárlás útján történő kivonásának megköveteléséről, bármely olyan természetes vagy jogi személy vagy személyek csoportja, aki, illetve amely melléktermékekkel rendelkezik, a Bizottság által a 112e. cikk (1) bekezdése értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén meghatározandó feltételek szerint vonja ki azokat.

* HL L 109., 2000.5.6., 29. o.

** HL L 93., 2002.3.31., 12. o.

*** HL L 376., 2006.12.27., 21. o.

**** HL L 276., 1990.10.6., 40. o.

***** HL L 40., 1989.2.11., 34. o.

***** HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

”